

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กัลยา ดิงศภัทย์, ม.ร.ว. 2525. หน่วยที่ 15 ภาษาและภาษาย่อยในประเทศไทย. เอกสาร
การสอนชุดวิชา ภาษาไทย 3 หน่วยที่ 7-15, หน้า 439-498. สาขาวิชาศึกษาศาสตร์,
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, หจก. ป. สัมพันธ์พานิชย์.
- _____. 2533. วรรณยุกต์ภาษาไทยถิ่นสุพรรณบุรี: การศึกษาเปรียบเทียบวรรณยุกต์
ในคำกั๊ววรรณยุกต์ในถ้อยคำต่อเนื่อง. ภาควิชาภาษาศาสตร์, คณะอักษรศาสตร์,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กัลยา ดิงศภัทย์, ดารณี กฤษณะพันธุ์ และ อุษณา บัณฑิตกุล. 2534. ภาษาเมืองเพชร. ใน
สถาบันไทยศึกษา, ฝ่ายวิจัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, เพชรบุรี : พัฒนาการทาง
สังคมและวัฒนธรรม, 29 - 31. กรุงเทพฯ.
- เกศมณี เทพวัลย์. 2526. แนวแบ่งเขตภาษาไทยถิ่นกลางกับภาษาไทยถิ่นใต้ โดยใช้
วรรณยุกต์เป็นเกณฑ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กาญจนา คูวัฒนศิริ. 2524. วรรณยุกต์ในภาษาญ้อ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชาภาษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กาญจนา พันธุ์คำ. 2523. ลักษณะเฉพาะทางด้านเสียงของภาษาลาวในอำเภอเมือง
จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จรรยา นวลจันทร์แสง. 2535. วรรณยุกต์ภาษาไทยถิ่นอำเภอเมืองนครปฐม. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ดารณี กฤษณะพันธุ์ และ อภิญา พรสิบ. 2536. วรรณยุกต์ในคำพยางค์เดียวของภาษา
ไทยถิ่นเพชรบุรี. รายงานประกอบวิชา การศึกษาภาษาถิ่น ในปีการศึกษา 2533.
- ธีระพันธ์ ล. ทองคำ. 2527. กำเนิดและวิวัฒนาการของวรรณยุกต์ในภาษามอญ - เขมร.
วารสารอักษรศาสตร์ 16, ฉบับที่ 2.

- _____ และ คณะ. 2521. เสียงและระบบเสียงในภาษาไทยถิ่นใต้ จังหวัดสุราษฎร์ธานี 16 อำเภอ. โครงการวิจัยภาษาไทยและภาษาพื้นเมืองถิ่นต่างๆ, สถาบันภาษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เบ็ญจวรรณ สุนทรากุล. 2505. หน่วยเสียงของภาษาไทยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิ่นยี่ชนิด บัณฑิตกุล. 1993. วรรณยุกต์ในคำพยางค์เดี่ยวและคำสองพยางค์ในภาษาไทย ถิ่นกลางจังหวัดประจวบคีรีขันธ์. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชา ภาษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรศรี ชินเชษฐ์. 2532. วรรณยุกต์ภาษาลาวแฉ่วนในคำเดียวกับในถ้อยคำต่อเนื่อง. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ยาใจ มาลัยเจริญ. 2531. วรรณยุกต์ในภาษาไทยถิ่นจังหวัดอ่างทองและพระนครศรี ออยุธยา. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลอรรัตน์ รัตนดิถก ณ ภูเก็ต. 2526. ระบบวรรณยุกต์ภาษาไทยถิ่นจังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อภิญา พรสิบ. 2536. วรรณยุกต์ภาษาไทยถิ่นเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อำเภอบ้านลาด, ที่ว่าการ. บรรยายสรุปอำเภอบ้านลาด. อำเภอบ้านลาด, จังหวัดเพชรบุรี.

ภาษาอังกฤษ

- Brown, J. Marvin. 1965. *From Ancient Thai to Modern Dialects*. Bangkok: Social Science Association Press.
- Catford, J. c. 1977. *Fundamental Problems in Phonetics*. Edinburgh University Press.
- Chambers, J.K. and Trudgill, Peter. 1980. *Dialectology*. Cambridge University Press.
- Crandall, I.B. 1925. *The Sound of Speech*. Bell System Technical Journal .
- Gandour, Jack. 1974. *Consonant Types and Tone in Siamese*. *Journal of Phonetics* .
- Gedney, W.J. 1972. *A Checklist for Determining Tones in Tai Dialects*. in M. Estellie Smith (ed.). *Studies in Linguistics in Honor of George L. Trager*. Mouton .

- Henderson, E.J.A. 1949. Prosodies in Siamese. in F.R. Palmer (ed.), **Prosodic Analysis**. Oxford University Press.
- Kaisse, Ellen M. 1985 . **Connected Speech : The Interaction of Syntax and Phonology**. Orlando: Academic Press.
- Kalaya Tingsabath, M.R. 1980. **A phonological Study of the Thai Language of Suphanburi Province**. Doctoral dissertation University of London.
- _____. and Daranee Krisnapan. 1992. **Tonal Overlapping : An instrumental Study of Suphanburi Thai**. (vol.2) paper presented at the 3th International Symposium on Language and Linguistics, January 8 - 10 1992. Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Ladefoged, P. 1964. **A Phonetic Study of West African Languages**. Cambridge University Press.
- Lea, W.A. 1973. Segmental and suprasegmental influence on fundamental frequency contours. In Hyman, L.(ed.) **Consonant Types and tone**. (Southern California Occasional Papers in Linguistics No. 1) Los Angeles : Linguistics Program of University of Southern California .
- Lehiste, I. 1970. **Suprasegmentals**. The MIT Press.
- Lieberman, Phillip. 1970. **A Study of Prosodic Features**. Status Reports on Speech Research Haskins Lab.
- Matisoff, James A. 1973. Tonogenesis in Southeast Asia. In Larry M. Hyman (ed.), **Consonant Types & tone**. Southern California Occasional Papers in Linguistics No. 1 , July 1973.
- Ohala, John J. 1978. Production of Tone. In Victoria A. Fpomkin (ed.), **Tone : A Linguistic Survey**. Accademic Press.
- Pike, K.L. 1948. **Tone Languages**. Ann Arbor: University of Michigan Press.
- Samang Hiranburana. 1972. Changes in the pitch contour of unaccented syllables in spoken Thai. in J. G. Harris and R. B. Noss (eds). **Tai Phonetics and Phonology**. CIEL, Bangkok.23-27.
- Sudaporn Luksaneeyanawin. 1983. **Intonation in Thai**. Doctoral dissertation University of Edinburgh.
- _____. 1990. Intonation in Thai. in Hirst, D. and Di Cristo, Albert (eds). **Intonation Systems**. Cambridge University Press.

- Vichintana Chantavibulya. 1959. **The Phonological of the Syllables in Songkla, A Southern Thai Dialect.** M.A. thesis The University of London.
- Ward, I.C. 1952. **An Introduction to the Yoruba Language.** W. Heffer & sons Ltd.
- wipawan Plungsuwan. 1981. **A Tonal Comparison of Tai Dialect in Ratchaburi.** M.A. thesis Mahidol University.
- Whitaker, Harry A. 1969. **Stylistic Tone - Changing Rules in Thai . n.p.**

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

รูปปฏิเสธในภาษาไทยถิ่นเมืองเพชร

งานวิจัยนี้มีขอบเขตการศึกษารูปปฏิเสธในภาษาไทยถิ่นเพชรบุรี เฉพาะที่พูดกันในบ้านลาด อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรีเท่านั้น และเนื่องจากผู้วิจัยมีเวลาในการเก็บข้อมูลน้อย จึงเลือกศึกษาเฉพาะรูปปฏิเสธ ที่เป็นประเภทปฏิเสธแบบมาตรฐาน (Standard Negation) (Payne:1985) ข้อมูลที่นำมาศึกษาจะมีทั้งรูปปฏิเสธในประโยคอิสระ (Independent Clause), ประโยคไม่อิสระ (Dependent Clause), และประโยคคำถามปฏิเสธ (Negative Question)

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พอสรุปได้ว่า ภาษาไทยถิ่นเพชรบุรีมีหน่วยแสดงปฏิเสธ 2 ประเภท ซึ่งสามารถเกิดรวมกันได้ ดังนี้

ประเภทที่ 1 เป็นคำแสดงปฏิเสธ (Negative Particle) ซึ่งมี 3 รูป และทั้ง 3 รูปนี้จะใช้ในบริบทที่ต่างกัน รูปของคำปฏิเสธเหล่านี้ประกอบด้วยทั้งเสียงเรียง (Segmentals) และเสียงซ้อน (Suprasegmentals) หรือเสียงเรียงเพียงอย่างเดียว

1.1 [mai 31] เป็นคำแสดงปฏิเสธ ที่ใช้เมื่อผู้พูดต้องการเน้นปฏิเสธในตัวอย่างต่อไปในงานนี้จะใช้ตัวเขียน “ไม่” แทน

1.2 [m̥] เป็นเสียงนาสิกก่อนพยางค์ (Syllabic Nasal) เป็นหน่วยคำย่อยแสดงปฏิเสธที่ใช้มากที่สุดในการสนทนาในชีวิตประจำวัน ในตัวอย่างต่อไปในงานนี้จะใช้ตัวเขียน “ม” แทน

1.3 [m] เป็นเสียงนาสิก หน่วยคำย่อยนี้มักใช้ในการพูดที่ค่อนข้างเร็ว หรือใช้ในการตอบคำถามเพื่อแสดงปฏิเสธ ในตัวอย่างต่อไปนี้จะใช้ “ม” แทน

ส่วนตำแหน่งของคำแสดงปฏิเสธเหล่านี้ จะอยู่หลังคำกริยา หรือคำคุณศัพท์ในประโยค ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ต่างจากคำ “ไม่” ในภาษาไทยมาตรฐาน

ประเภทที่ 2 มีรูปเป็นเสียงซ้อน (Suprasegmentals) เท่านั้น คือ เป็นเสียงวรรณยุกต์ ซึ่งจะปรากฏกับคำกริยาหรือคำคุณศัพท์ในประโยค มีผลทำให้เสียงวรรณยุกต์ของคำกริยานั้นเปลี่ยนจากเดิมเป็นเสียงวรรณยุกต์ที่สูงขึ้น ส่วนที่ 2 นี้ เป็นส่วนที่ต้องปรากฏเสมอ

ในประโยคปฏิเสธของภาษาถิ่นเพชรบุรี ในตัวอย่างต่อไปนี้จะใช้เครื่องหมาย * เหนือคำกริยาหรือคำคุณศัพท์ที่แสดงปฏิเสธนั้น ซึ่งถูกขีดเส้นใต้ไว้ด้วย

คำแสดงปฏิเสธ (Negative Particle) “ไม่”, “ม” หรือ “ม” ซึ่งเป็นหน่วยแสดงปฏิเสธประเภทที่ 1 สามารถละไว้ได้ในการพูดที่ไม่เน้นปฏิเสธและพูดค่อนข้างเร็ว แต่ในประเภทที่ 2 ซึ่งเป็นหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏกับคำกริยาหรือคำคุณศัพท์นั้นจะปรากฏเสมอในประโยคปฏิเสธ ไม่ว่า “ไม่”, “ม” หรือ “ม” จะถูกละไว้หรือไม่ ด้วยเหตุนี้หน่วยแสดงปฏิเสธประเภทที่ 2 ของภาษาถิ่นเพชรบุรีจึงไม่น่าเป็นรูปปฏิเสธเสริมรอง (Secondary Modification) ซึ่งเป็นหนึ่งในหลายลักษณะของการแสดงปฏิเสธมาตรฐาน (Standard Negation) ตามที่Payne (1985) เสนอไว้ เพราะเขากล่าวว่า รูปปฏิเสธเสริมรองไม่สามารถที่จะแสดงปฏิเสธโดยลำพังตัวเองได้ อย่างไรก็ตาม เรื่องนี้ต้องการการศึกษาเพิ่มเติมอีกมาก โดยเฉพาะด้านเชิงประวัติ ถ้าพิจารณาตามหลักการที่ดรายเออร์ (Dryer: 1988) เสนอ คือ Neg-Before-Verb Principle ซึ่งมีแนวคิดที่ว่าหน่วยคำแสดงปฏิเสธมีประสิทธิภาพในการสื่อสารมากกว่า ถ้ามีตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยา แต่ในภาษาไทยถิ่นเพชรบุรี คำแสดงปฏิเสธ (Negative Particle) ปรากฏอยู่หลังคำกริยาหรือคำคุณศัพท์ ซึ่งตามหลักการนี้แล้ว ประสิทธิภาพในการสื่อสารของคำแสดงปฏิเสธจะลดลง ดรายเออร์ กล่าวว่า ภาษาในลักษณะนี้จึงมีแนวโน้มในการเกิดปฏิเสธซ้อน (Double Negation) ขึ้นได้ และภาษาถิ่นเพชรบุรีอาจสันนิษฐานเบื้องต้นได้ว่าอยู่ในกรณีนี้ก็ได้

ตัวอย่าง ประโยคปฏิเสธในภาษาไทยถิ่นเพชรบุรี :

1. เขา ทำ* นา ไม่ ปีนี้

S V O Neg Adv phr.

2. เคย ไป* วัด ม

Aux V O Neg.

3. ได้ กิน* ไม่

Asp. V Neg.

ในตัวอย่างที่ 2 และ 3 ในการพูดบางครั้ง ผู้พูดอาจเลื่อนหน่วยแสดงปฏิเสธที่เป็นเสียงวรรณยุกต์จากคำกริยา “ไป” ไปอยู่ที่ “เคย” และจาก “กิน” ไปอยู่ที่คำ “ได้” และในการสนทนาปริบทจะช่วยให้ผู้พูดละประธานไว้ได้ ดังตัวอย่างที่ 2 และ 3 สำหรับตำแหน่งของกรรมในประโยคนั้น ปกติจะมีตำแหน่งอยู่หน้าคำแสดงปฏิเสธ “ไม่” ดังในตัวอย่างที่ 1

ตัวอย่างเพิ่มเติม :

4. ได้ เอา มา กิน* อีก ไม่
Asp V O V V Adv Neg

5. สนใจ* ลูก ม เลย
V O Neg Part.

6. เคย ไป* วัด ไม่ เลย
Aux V O Neg Part.

7. ฉัน ได้ หิ้ว* นา ม หรอก
S Asp V O Neg Part.

8. เอา* ม หรอก
V Neg Part.

อย่างไรก็ตาม ตำแหน่งของกรรมในประโยคปฏิเสธอาจเลื่อนไปอยู่หลังคำแสดงปฏิเสธได้ ถ้าผู้พูดต้องการเน้นกรรมในประโยคนั้น เช่น

9. ปีนี้ ฉัน ทำ ไม่ นา
S V Neg O

10. เคย ไป ไม่ วัด
Aux V Neg O

จากตัวอย่างที่ 5-8 คำท้ายประโยค (Final Particle) ในประโยคปฏิเสธ “เลย” และ “หรอก” จะมีตำแหน่งหลังคำปฏิเสธ “ไม่” ในตัวอย่างที่ 4 เป็นประโยคที่มีกริยาเรียงซึ่งถือเป็นลักษณะธรรมชาติของภาษาไทย ในประโยคนี้มีกริยาหลัก 2 ตัว คือ “เอา” และ “กิน” ส่วนคำ “มา” เป็นคำกริยาบอกทิศทางเท่านั้น ในประโยคนี้ผู้บอกภาษาใช้วรรณยุกต์ที่แสดงปฏิเสธกับคำกริยา “กิน” ทั้งๆ ที่น่าจะมีความสัมพันธ์กับคำ “เอา” มากกว่า เรื่องการปฏิเสธในโครงสร้างกริยาเรียงนี้ต้องการการศึกษาและข้อมูลเพิ่มเติมมากกว่านี้

จากที่ได้กล่าวมาแล้ว สิ่งสำคัญมากของโครงสร้างประโยคปฏิเสธในภาษาถิ่นเพชรบุรี ที่ต่างไปจากโครงสร้างประโยคปฏิเสธของภาษาไทยมาตรฐาน คือ การละคำปฏิเสธ “ไม่” ได้ คงเหลือแต่เสียงวรรณยุกต์ของคำกริยาหรือคำคุณศัพท์ที่เปลี่ยนเป็นเสียงสูงขึ้นเท่านั้นที่เป็นตัวแสดงปฏิเสธ

ตัวอย่าง

11. เคย ไป* วัด

Aux V

12. ถาม : แพ้ ท้อง เหม่อ

ตอบ: แพ้*

V

ภาษาไทยถิ่นเพชรบุรีเป็นภาษา SVO เช่นเดียวกับภาษาไทยมาตรฐาน แต่มีโครงสร้างประโยคปฏิเสธต่างกัน ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

1. มีตำแหน่งของคำแสดงปฏิเสธ (Negative Particle) “ไม่” ต่างกัน กล่าวคือภาษาไทยมาตรฐานเป็นภาษาที่มีลำดับคำในประโยคปฏิเสธเป็น SNegVO ส่วนภาษาถิ่นเพชรบุรีมีลำดับคำในประโยคปฏิเสธเป็น SVONeg หรือ SVNegO ในกรณีที่ต้องการเน้นกรรม

2. ภาษาถิ่นเพชรบุรีมีหน่วยแสดงปฏิเสธที่เป็นเสียงวรรณยุกต์ ซึ่งปรากฏกับคำกริยาหรือคำคุณศัพท์ในประโยค และสามารถใช้ควบคู่ไปกับคำแสดงปฏิเสธ “ไม่”, “ม” หรือ “ม” ได้ ส่วนในภาษาไทยมาตรฐานมีเพียงคำ “ไม่” เท่านั้นที่แสดงปฏิเสธ จึงไม่สามารถละหน่วยคำปฏิเสธนี้ได้ แต่ในภาษาถิ่นเพชรบุรีสามารถละคำแสดงปฏิเสธ “ไม่”, “ม” หรือ “ม” และคงเหลือแต่เสียงวรรณยุกต์แสดงปฏิเสธได้

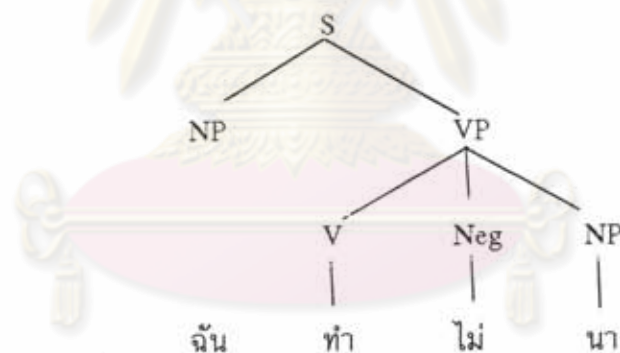
จากที่กล่าวมา พอสรุปโครงสร้างประโยคปฏิเสธของภาษาถิ่นเพชรบุรีได้ ดังนี้

ประธาน+กริยา/คุณศัพท์ที่เกิดกับหน่วยเสียงวรรณยุกต์แสดงปฏิเสธ(กรรม)+	$\left. \begin{array}{c} \text{ไม่} \\ \text{ม} \\ \text{ม} \end{array} \right\}$
---	---

ตำแหน่งแรกในประโยคเป็นตำแหน่งของประธาน ซึ่งในการสนทนาอาจจะไม่ได้ ถ้า สื่อกันได้ด้วยบริบท ส่วนถัดมาคือคำกริยา หรือคำคุณศัพท์ที่ปรากฏร่วมกับหน่วยเสียงวรรณ ยุกต์แสดงปฏิเสธ ส่วนนี้เป็นส่วนที่ต้องมีในประโยคปฏิเสธ ต่อมาเป็นส่วนของกรรม ซึ่งจะ ปรากฏหรือไม่ปรากฏ ขึ้นอยู่กับคำกริยาว่าต้องการกรรมหรือไม่ ตำแหน่งสุดท้ายเป็นตำแหน่ง ของคำแสดงปฏิเสธ “ไม่”, “ม” หรือ “ม” ซึ่งอาจจะไม่ได้ อย่างไรก็ตาม ตามที่กล่าวแล้ว ตำแหน่งของกรรมอาจปรากฏหลังคำ “ไม่”, “ม” หรือ “ม” ได้ ถ้าผู้พูดต้องการเน้นกรรม

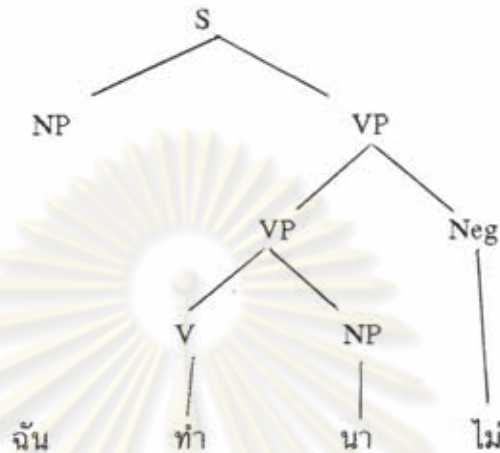
ภาษาถิ่นเพชรบุรี เป็นภาษาที่มีลำดับคำในประโยคปฏิเสธเป็น SVONeg หรือถ้า ต้องการเน้นกรรมก็จะเป็น SVNegO ได้ด้วย ซึ่งทั้ง 2 แบบนี้ ทรายเออร์พบว่า จะเป็น ลักษณะที่ไม่ธรรมดาของภาษาประเภท SVO (Dryer: 1988) SVNegO จะคล้อยกับหลักการ Branching Direction Principle ดังจะแสดงในแผนภูมิต้นไม้ ดังนี้

ภาพที่ 1 แสดงโครงสร้างประโยคปฏิเสธที่เน้นกรรมในภาษาไทยถิ่นเพชรบุรี (ตามโครงสร้างของภาษา SVNegO ในทรายเออร์ : 1988)

แต่จะค้านกับหลักการ Negative-Plus-VO Principle เพราะคำแสดงปฏิเสธ (Neg) จะเป็น ตัวแยกคำกริยา (V) และกรรม (O) ออกจากกัน และจะค้านกับหลักการ Neg-Before-Verb Principle เพราะคำแสดงปฏิเสธ (Neg) ปรากฏหลังคำกริยา (V) ส่วน SVNeg จะสอดคล้องกับหลักการ Negative-Plus-VO Principle เพราะไม่ได้เป็นตัวแยกกริยา (V) และ กรรม (O) ออกจากกัน และไม่ได้แยกตัวเองออกจากกริยาและกรรมนั้นด้วย แต่จะค้านกับ หลัก Branching Direction Principle เพราะไม่ได้มีการแตกกิ่งก้านในทิศทางเดียวอย่างคงเส้น คงวา ดังจะแสดงในแผนภูมิต่อไปนี้

ภาพที่ 2 แสดงโครงสร้างประโยคปฏิเสธแบบ SVONeg ในภาษาไทยถิ่นเพชรบุรี
(ตามโครงสร้างของภาษา SVONeg ในรายเออร์: 1988)

และค้ำกับหลักการ Neg-Before-Verb Principle เพราะคำแสดงปฏิเสธ (Neg) ไม่ปรากฏหน้าคำกริยา (V)

ส่วนโครงสร้างประโยคปฏิเสธในอนุประโยค หรือประโยคไม่อิสระ (Dependent Clause) ก็มีลักษณะของประโยคปฏิเสธเช่นเดียวกับในประโยคอิสระ (Independent Clause)

ตัวอย่าง :

13. ปีนี้ฉันทำ*นาไม่ เพราะคุ้ม*ค่ายาค่า*ปุ๋ยย

V Neg

(Dependent Clause)

14. เขาได้บอก*ว่าทำ*นาไม่ปีนี้

V O Neg

(Dependent Clause)

15. ปีนี้ฉันทำ*นา...ยาแพง*คุ้ม*กัน (=ฉันไม่ทำนาเพราะยาแพงไม่คุ้มกัน)

V

(Dependent Clause)

ภาษาถิ่นเพชรบุรีมักละคำ “เพราะ” ไว้เสมอ เช่น ในตัวอย่างที่ 15 ผู้พูดจะใช้ “เพราะ” เมื่อต้องการเน้นให้ผู้ฟังเชื่อ เช่นในตัวอย่างที่ 13

นอกจากนี้ ในประโยคคำถามก็แสดงโครงสร้างปฏิเสธในลักษณะเดียวกันเช่นกัน

ตัวอย่าง

16. ถาม : ตุ่ม...ทำไมทำ*ไร่ไม่ปีนี้
QW V O Neg

ตอบ: ทำ*ได้ไม่ ยาแพง
V Neg

ในคำตอบตัวอย่างที่ 16 ละคำว่า “เพราะ” หลังคำ “ม” และ “ได้” ในประโยคนี้มีความหมาย “มีความสามารถ”

ส่วนประโยคคำถามตอบรับ หรือปฏิเสธ (Yes-No Question) จะมีคำแสดงคำถาม (Question Particle) เช่น “หรือ”, “หรือ” และ “หรือ” ในตำแหน่งท้ายประโยค และยังคงแสดงปฏิเสธในลักษณะเดิม

17. ไป*โรงเรียนไม่หรือ
V Neg Q part.

18. กิน*ไม่ หรือ
V Neg Q part

19. ไป*ไม่ หรือ
V Neg Q part

20. เอา*ไม่ หรือ
V Neg Q part

ตัวอย่างที่ 18 และ 19 ผู้บอกภาษาคนหนึ่งบอกว่า สามารถใช้เป็นประโยคชักชวนในอีกบริบทหนึ่งได้ ดังนั้นตัวอย่างที่ 18 อาจมีความหมายว่า ผู้พูดชักชวนให้รับประทานบาง

สิ่งบางอย่างที่ผู้พูดกำลังรับประธานอยู่ ส่วนตัวอย่างที่ 19 ก็อาจมีความหมายว่าผู้พูดชักชวนให้ไปด้วย แต่อย่างไรก็ตาม ผู้บอกภาษาอีกคนไม่ยืนยันในเรื่องนี้ จึงสมควรศึกษาเพิ่มเติมเพื่อสนับสนุนหรือคัดค้านต่อไป

สัทลักษณะของวรรณยุกต์แสดงปฏิเสธ

เพื่อยืนยันว่าเสียงวรรณยุกต์ของคำกริยาหรือคำคุณศัพท์เปลี่ยนไป เมื่ออยู่ในประโยคปฏิเสธ ผู้วิจัยได้นำเสียงพูดที่เป็นคำกริยาและคำคุณศัพท์ทั้งที่เป็นบอกเล่าและปฏิเสธของผู้บอกภาษา มาวิเคราะห์โดยใช้เครื่อง DSP Sona-Graph Model 5500 และใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ Macintosh Plus โดยใช้โปรแกรม Excel 1.05T แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของกราฟเส้น ตามที่จะแสดงในภาพที่ 3, 4 ซึ่งจะแสดงผลการวิเคราะห์ของคำคู่บอกเล่าและปฏิเสธ 6 คู่ คือ

บอกเล่า	ปฏิเสธ
ป่า [paa T1]	ป่า [paa HT1]
ดำ [daa T2]	ดำ [daa HT2]
วัง [wiŋ T3]	วัง [wiŋ HT3]
แพ้ [phææ T4]	แพ้ [phææ HT4]
หุง [huŋ T5]	หุง [huŋ HT5]
พา [phaa T6]	พา [phaa HT6]

(T หมายถึง วรรณยุกต์ธรรมดา HT หมายถึง วรรณยุกต์แสดงปฏิเสธ)

สัทลักษณะของวรรณยุกต์แสดงปฏิเสธ ที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วยเครื่อง DSP Sona-Graph สามารถสรุปได้ดังนี้

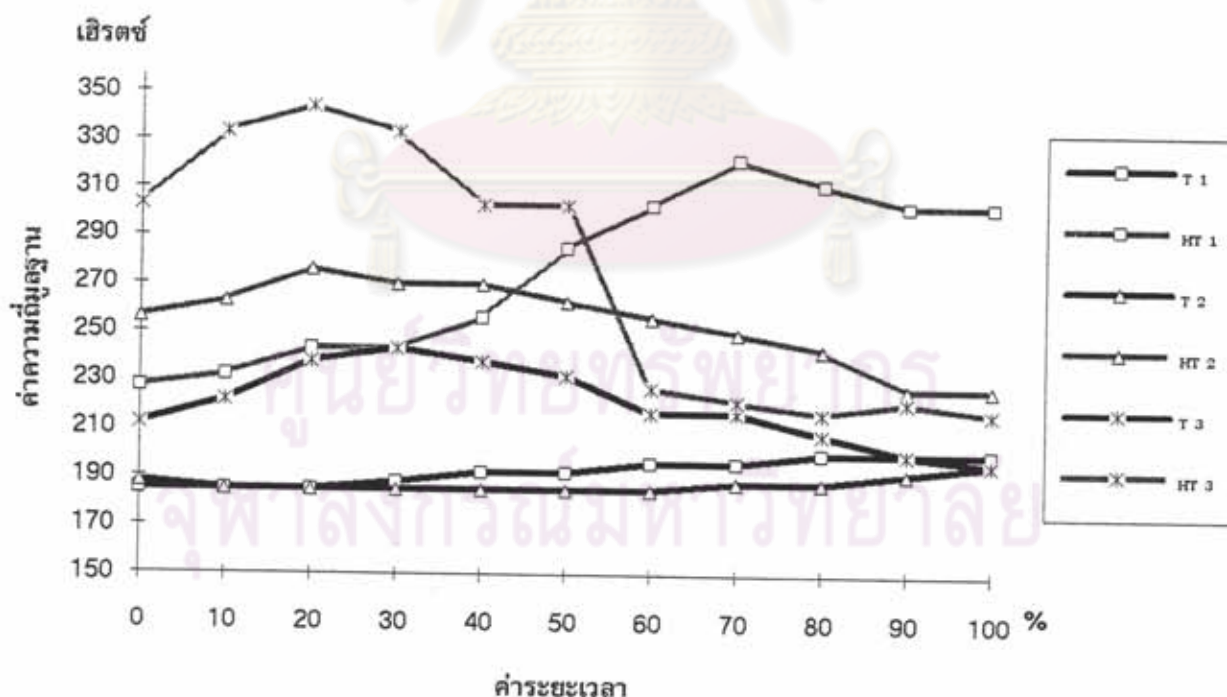
1. ความสูงของระดับเสียง (Pitch Height) สัทลักษณะของวรรณยุกต์แสดงปฏิเสธทุกคู่จะมีระดับเสียงที่สูงกว่า กล่าวคือ จะมีความถี่มูลฐานที่สูงกว่าเสียงวรรณยุกต์ของคำคู่ที่เป็นบอกเล่า ดังแสดงในภาพที่ 6-7

2. ลักษณะการขึ้นลงของระดับเสียง (Pitch Contour) จากข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์ด้วยเครื่องในงานครั้งนี้ ผู้วิจัยยังไม่สามารถที่จะให้รายละเอียดของลักษณะการขึ้นลงของระดับเสียงของวรรณยุกต์แสดงปฏิเสธได้อย่างชัดเจน เพราะเรื่องนี้ต้องการข้อมูลและการศึกษาเพิ่มเติมอีกมาก โดยเฉพาะด้านสัทศาสตร์ แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบกับรูปแบบของวรรณยุกต์ของคำคู่ที่เป็นบอกเล่าแล้ว ก็สามารถสรุปลักษณะการขึ้นลงของวรรณยุกต์แสดงปฏิเสธได้ 2 ลักษณะ ดังนี้

2.1 มีการขึ้นลงคล้ายคลึงกับลักษณะการขึ้นลงของคำที่เป็นบอกเล่าต่างกันเฉพาะความสูงของระดับเสียงเท่านั้น เช่น ในคำ “แพ้” และ “แพ้*ม” ในภาพที่ 7 ลักษณะการขึ้นลงของทั้งคู่จะสูงขึ้นเล็กน้อยในตอนต้น แล้วค่อยๆ ตกลงมา

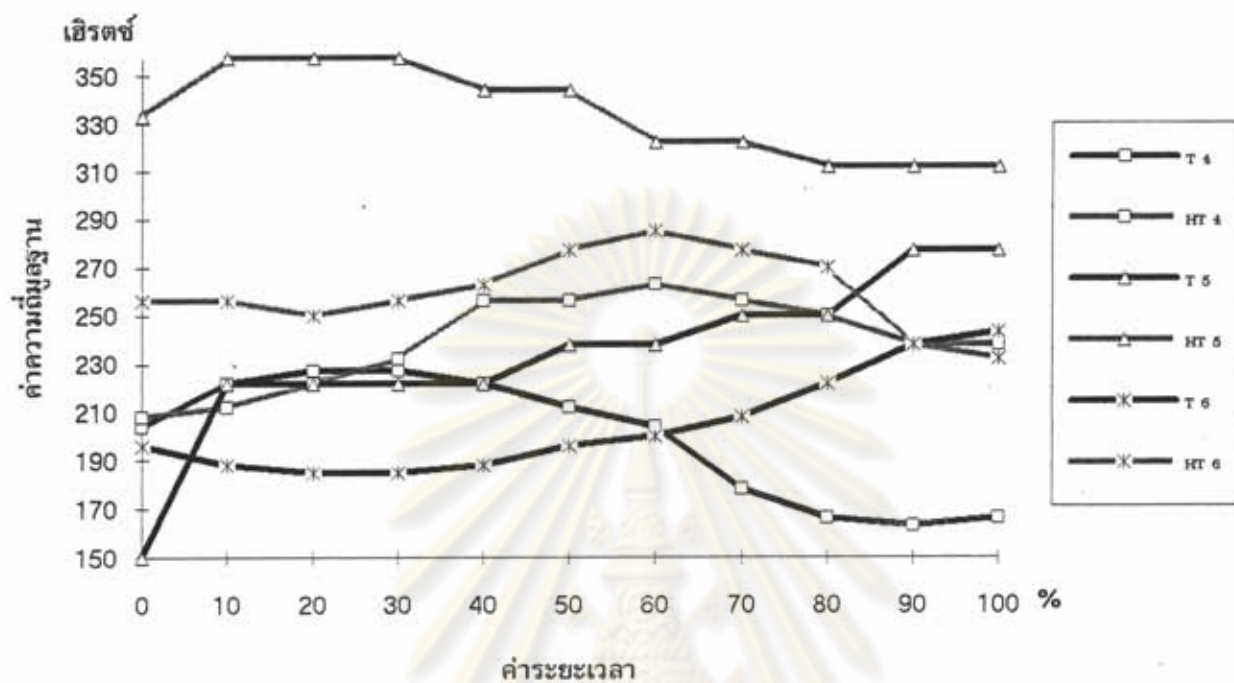
2.2 มีลักษณะการขึ้นลงที่ต่างจากลักษณะการขึ้นลงของคำที่เป็นบอกเล่า เช่น ในคำ “หุง” และ “หุง*ม” ในภาพที่ 7 ตอนท้ายของทั้งคู่จะมีลักษณะตรงข้ามกัน ในคำ “หุง” ตอนท้ายจะค่อยๆ สูงขึ้น ส่วนในคำ “หุง*ม” ตอนท้ายจะค่อยๆ ลดลง

ภาพที่ 3 เปรียบเทียบวรรณยุกต์ในคำกริยาปฏิเสธ กับคำกริยาบอกเล่า (วรรณยุกต์ที่ 1-3)

ภาพที่ 4 เปรียบเทียบวรรณยุกต์ในคำกริยาปฏิเสธ กับคำกริยาบอกเล่า (วรรณยุกต์ที่ 4-6)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

รายการคำ

I. รายการคำพูดต่อเนื่อง

รายการคำ

ปริบท

คำพูดต่อเนื่อง แบบไม่เน้นย้ำ

1. คำพูดบอกเล่า

1.1 พยางค์ที่ลงเสียงหนักพิเศษ

คำ 1 พยางค์

วรรณยุกต์ที่ 1

1. ไป 1

ก็เก็บไป

2. ไป 2

ยังไปได้

3. ตาย

ชวานาอยู่อย่างนี้ต้องตาย

4. ตาล

บางคนเขาก็ชอบขึ้นตาล

5. กลม

ทำให้ กลมพั้นนี้

6. เป็น

ก็เป็นสาวแล้ว

7. กิน

เอากะบองไปชว้างก็ได้กิน

8. ตื่น

เดินร้อนตื่น

9. เจอ

จะไปเจอ

วรรณยุกต์ที่ 2

10. ฉาก

แล้วก็ไปฉากเสาให้เขามั่ง

11. ปลุก 1

ก็ทำไร่กัน # ปลุกมะนาว # ปลุกผัก

12. ปลุก 2

ก็ทำไร่กัน # ปลุกมะนาว # ปลุกผัก

13. ดอก 1	ปีนี้ส่งได้แต่ ดอก
14. ดอก 2	อ้อมีดอก
15. โห่	ไปหลอมใหม่
16. หมิ่น	หมิ่นกว่าบาทเท่านั้นเอง

วรรณยุกต์ที่ 3

17. เล่น	จะต้องเล่นอะไรกัน
18. ได้	มันมัดได้
19. เคี้ยว	ไปเคี้ยวใหม่
20. ชั่ว	แต่ราคาข้าวมันต่ำแย่นี้
21. พ่อ	หมายความว่าพ่อเขาแหละนา
22. บ้าน	เขาต้องทำเสร็จ # บ้านนะ
23. หญ้า 1	อาจจะมีหญ้า # ไปทำให้ขาวได้
24. หญ้า 2	อืม.. # หญ้าทำให้ขาวได้
25. จ้าง	เขาจ้าง

วรรณยุกต์ที่ 4

26. ไม้	เพราะไม้มันเป็นต้นใหญ่อยู่
27. ชอบ	มอง ยังชอบ
28. รู้ 1	รู้ดีกว่าใคร
29. รู้ 2	เขาจะรู้
30. ยาก	โรคคิดถึงบ้านนี้มันแก้ยาก
31. ยอด	ขึ้นไปฝึกบน ยอดเลยนะ
32. นวด 1	วิธีนวดตาลจะทำอย่างไร
33. นวด 2	นี่เรื่อง # ไปจับตรงไหนถึงจะพอดีนวด

วรรณยุกต์ที่ 5

34. ผม	เหมือนสมัยรุ่นพ่อแม่ผมนี่
35. เขา	นี่ก็รู้จักเขามานาน

36. ชาย	เสื่อผ้าอะไรเขาก็มาชายให้
37. หลอม	เขาจะเรียกไปหลอมใหม่
38. ชาว	อาจจะมึน # ไปทำให้ ชาวได้
39. ถาม 1	ถามว่าพ็อยู่บ้านหรือเปล่า
40. ถาม 2	เขารู้แล้วว่าไปถามหาพื่อ
41. สาว	เป็นสาวแล้วนี่
42. สอน	ตาลมันจะสอนเขาไปเอง

วรรณยุกต์ที่ 6

43. คน	มี 2 คน
44. งู	พวกชานา # มองเป็นงูหลังหักไปเลย
45. แพง	น้ำตาลนี้จะ แพงก็แล้วกันนา
46. มา 1	มาทำงาน
47. มา 2	ผมก็ลำบาก มา # พอแล้ว
48. เมา 1	ไปเมา # ก็ให้ไปเมางานเล็ก
49. เมา 2	ไปเมา # ก็ให้ไปเมางานเล็ก

คำ 2 พยางค์

วรรณยุกต์ที่ 1

50. (ท่า)บุญ	เขาจะต้องทำบุญ
51. (แปร)ปรวน	มันก็แปรปรวนไปจับแล้ว
52. (ส)ตั้งค์	ก็ให้มีตั้งค์อย่างเดียว
53. (ส)บาย 1	อยู่บ้านนอก # สบาย
54. (ส)บาย 2	เพื่อว่าชั้นลูก ๆ จะสบายกันมั่ง
55. (ปี)กลาย	ปีกลายนี้ขาดทุน
56. (น้ำ)ตาล 1	ก็น้ำตาลเราเน่เหมือนกัน
57. (น้ำ)ตาล 2	น้ำตาลนี้จะแพงก็แล้วกันนา
58. (น้ำ)ตาล 3	ใช่ว่า # พื่อกูขึ้นตาล # กูถึงจะไปขึ้นตาล # แล้วได้ น้ำตาลมากินเมื่อไรหะ
59. (สน)ใจ	ก็.. # สนใจ

วรรณยุกต์ที่ 2

60. (คน)ใหญ่	ถ้าคนใหญ่ # อยู่บ้านลาด
61. (เก็บ)เกี่ยว	เก็บเกี่ยวเรียบร้อยแล้ว
62. (ต้น)ใหญ่	เพราะไม้มันเป็นต้นใหญ่อยู่
63. (ลำ)บาก	ผมก็ลำบากมา # พอแล้ว
64. (นาย)ดาบ	ก็รุ่นเดียวกัน # เพิ่งได้แก่นายดาบรอกหะ
65. (ต)ลาด	มันเข้าตลาดหมด

วรรณยุกต์ที่ 3

66. (ทาง)บ้าน	การทางบ้านมันเยอะ
67. (ทำ)ไร่ 1	ก็หันมาทำไร่
68. (ทำ)ไร่ 2	พ่อแม่เคยทำไร่นานมา
69. (เสื้อ)ผ้า	เสื้อผ้าอะไร # เขาก็มาขายให้
70. (กับ)ข้าว	ยังพอเป็นค่ากับข้าวได้
71. (ตก)กล้า	ถึงจะลงมือกันเตรียม # ตกกล้ากันอีก
72. (คน)ใต้	ผู้บังคับบัญชา # คนใต้แทบทั้งนั้น
73. (แก้)ผ้า	แล้วเขาก็ต้องแก้ # เพราะเขาขึ้นตาลมาตั้งแต่แก้ ผ้า

วรรณยุกต์ที่ 4

74. (แม่)คำ	ที่แม่คำเขามาสั่ง # ก็เก็บไป
75. (คน)น้อย	คนน้อยเขาอยู่ป.6
76. (ผัก)แล้ง	ปลูก # ผักแล้งกันมั่ง
77. (บ้าน)นอก 1	อยู่บ้านนอกสบาย
78. (บ้าน)นอก 2	คนตามบ้านนอก # ค่อทำเรื่อยๆไป
79. (ของ)แท้	ต้องของแท้
80. (อา)ฆาต	คุณแมวยังพูดอาฆาต
81. (รุ่น)ลูก	รุ่นลูกเรื่องไรจะเอา

วรรณยุกต์ที่ 5

82. (ฉ)ลอง	จัดงานฉลองพัตรยศ
83. (ลูก)สาว	ลูกสาว # ม. 3
84. (ท)หาร	ก่อนนี้ผมเป็นทหาร
85. (เก)ษีณ	พอมันเกษีณ # แล้วเหมือนกับภูทะเล

วรรณยุกต์ที่ 6

86. (มะ)นาว	ปลูกมะนาว
87. (ทำ)นา	ทำนาด้วยหนี
88. (ชา)วนา	พวกชาวนา # มองเป็นงูหลังหักไปเลย
89. (จำ)นอง	จำนองธ.ก.ส.ไว้
90. (รา)คา	แต่ราคาข้าวมัน # ต่ำแย่นี้
91. (นาย)พล	ผู้บังคับบัญชาทหาร # ระดับนายพลนายพัน
92. (นาย)พัน	ผู้บังคับบัญชาทหาร # ระดับนายพลนายพัน
93. (ดำ)นา	พอบป.4 # ก็มาดำนากัน
94. (ศรั)ธา	เขาก็ยังมีศรัธา

คำ 3-4 พยางค์

วรรณยุกต์ที่ 1

95. (ศาสตา)จารย์	ศาสตราจารย์ทั้งนั้นนะชุดนี้
96. (เกษตร)กร	เรามันเกษตรกร

วรรณยุกต์ที่ 2

97. (คนลูก)อ่อน	เหมือนคนลูกอ่อนเหมือนกันนะ
98. (सारวัต)รใหญ่	ก็เป็นแค่सारวัตรใหญ่

วรรณยุกต์ที่ 3

112. ผู้(บังคับบัญชา) 1	พวกผู้บังคับบัญชานี้ก็ # คนใต้ทั้งนั้น
113. ผู้(บังคับบัญชา) 2	ผู้บังคับบัญชาทหารระดับนายพลนายพัน
114. เครื่อง(ทุนแรง)	มันเป็น # เครื่องทุนแรงหนะ

วรรณยุกต์ที่ 4

115. (ซ้ำ)ราช(การ)	จะหาข้าราชการใหญ่ๆ # หายาก
116. โรค(คิดถึงบ้าน)	โรคคิดถึงบ้านนี้มันแก้ยาก

วรรณยุกต์ที่ 5

117. สา(รวัตระใหญ่)	ก็เป็นแค่สารวัตระใหญ่
118. ฝอย(ขัดหม้อ)	อย่างดีก็แค่ฝอยขัดหม้อนั่นเอง
119. หมอ(แผนโบราณ)	เหมือนอย่างหมอแผนโบราณ

วรรณยุกต์ที่ 6

120. คน(ลูกอ่อน) เหมือน	ถ้าเทียบคนชั้นตาลนี่นะ # เหมือนคนลูกอ่อน กันนะ
121. คน(พิเรน)	ถ้าเป็นคนเก คนพิเรน # อะไรก็แล้วแต่
122. (ป)ริญา(ญาเอก)	ปริญญาเอกเลยแหละ
123. (ป)ริญา(โท) 1	แล้วไปทำปริญญาโทมั่งนา
124. (ป)ริญา(โท) 2	เราเอาปริญญาโทมั่ง

1.3 พยางค์ที่ไม่ลงเสียงหนัก

คำ 2 พยางค์

วรรณยุกต์ที่ 1

125. แปร(ปรวน)	มันก็แปรปรวนไปจับแล้ว
126. ปี(กลาย)	ปีกลายนี้ขาดทุน
127. จำ(นำ)	นี่ก็มาจำนำไว้

128. จำ(นอง) 1	จำนองธ.ก.ส.ไว้
129. จำ(นอง) 2	ก็มาจำนองเหมือนกัน
130. อา(ฆาต)	คุณแมวยังพูดอาฆาตไว้
131. ตำ(นา)	พอจบป.4ฉับ # ก็มาตำนากัน
132. บัง(คับ)	เซาบังคับด้วย
133. ทาง(เกง)	พอเลิกโรงเรียนฉับ # ถอดทางเกงทิ้งปรี๊ด
134. อา(จารย์)	ต้องเอาระดับนี้มา # เป็นอาจารย์นะ

วรรณยุกต์ที่ 2

135. ผัก(แล้ง)*	ปลูกผักแล้งกันมั่ง
136. กับ(ข้าว)*	กับข้าวก็ # แม่บ้านก็หามั่ง
137. เก็บ(เกี่ยว)*	เก็บเกี่ยวเรียบร้อยแล้ว
138. ตก(กล้า)*	ถึงจะลงมือกันเตรียม # ตกกล้ากันอีก
139. ศรี(ธา)*	เขาก็ยังมีศรีธา

วรรณยุกต์ที่ 3

140. แม่(คำ)	ที่แม่คำมาสั่ง # ก็เก็บไป
141. บ้าน(นอก)	อยู่บ้านนอกสบาย
142. รุ่น(ลูก)	รุ่นลูกเรื่องไรจะเอา
143. แก้ว(ผ้า)	แก้วผ้าเป็นเด็ก

วรรณยุกต์ที่ 4

144. ท้อง(บ้าน)	ตามท้องบ้านนี่นา
145. น้ำ(ตาล) 1	ก็น้ำตาลเราเนี่ยเหมือนกัน
146. น้ำ(ตาล) 2	น้ำตาลนี้ # จะแพงก็แล้วกันนา
147. น้ำ(ตาล) 3	....# แล้วได้น้ำตาลเมื่อไรละ
148. ลูก(ศิษย์)	เป็นลูกศิษย์ครูอาบ

วรรณยุกต์ที่ 5

149. หน(เดียว)	อ้า...# หนเดียว
150. ของ(แท้)	ต้องของแท้
151. ของ(ปลอม)	ชื่อมาอาจจะโดนของปลอม
152. หมายถึง(ความ)	หมายความว่าพ่อเขาแหละ
153. ของ(เก่า)	ของเก่าแท้ ๆ นะ
154. ไถ(นา)	ผมก็ไปไถนาอยู่

วรรณยุกต์ที่ 6

155. วาน(ซิน)	วานซินเขาจัดงานกันเหมือนกัน
156. คน(ใหญ่)	ถ้าคนใหญ่อยู่บ้านลาด
157. ทำ(ไร่)	ก็หันมาทำไร่กัน
158. ทาง(บ้าน)	การทางบ้านมันเยอะ
159. คน(ได้)	ผู้บังคับบัญชาที่ # คนได้แทบทั้งนั้น
160. ชาว(นา)	ชาวนามอง # เป็นงูหลังหักไปเลย
161. ทำ(งาน)	มาทำงานที่นี่
162. ลำ(บาก)	ผมก็ลำบากมา # พอแล้ว
163. นาย(พล)	ผู้บังคับบัญชาทหารระดับนายพลนายพัน

คำ 3-4 พยางค์

วรรณยุกต์ที่ 1

164. (ผู้บังคับ)บัญชา(ชา) 1	ผู้บังคับบัญชาทหารระดับนายพลนายพัน
165. (ผู้บังคับ)บัญชา(ชา) 2	ผู้บังคับบัญชาที่ # คนได้แทบทั้งนั้น
	วรรณยุกต์ที่ 2
166. (ฝอย)ขัด(หม้อ)	อย่างดีก็แค่ฝอยขัดหม้อเท่านั้นเอง

178. กลับ 1	กลับเมื่อไรทีนี้
179. กลับ 2	กลับหรือค้าง
180. ปลุก	จะปลุกสับปะรดอีกเหอะ

วรรณยุกต์ที่ 4

181. น้ำ	เอาน้ำให้ว้ายยัง

วรรณยุกต์ที่ 5

182. ถาม	ยังงัถามไหม
183. สอน	ถูกสอนไหมทีสุช

วรรณยุกต์ที่ 6

184. นาน	นี้รู้จักเขามานานแล้วไหมนี่
185. มา 1	นี้ออกมาก็วันแล้ว
186. มา 2	มาทำงานแล้วอยู่ไหน
187. วัน	นี้ออกมาก็วันแล้ว
188. แฟน	แฟนทำงานไรนี่หะ
189. มี 1	แถวไต้นี้มีไหมตาลนี้
190. มี 2	สับปะรดตอนนี้มีมีมั้งไหม

คำ 2 พยางค์

วรรณยุกต์ที่ 1

191. (เงิน)เดือน	เงินเดือนมียังตอนนี่

วรรณยุกต์ที่ 2

192. (จังหวัด)*	แล้วนี่ต้องออกไปจังหวัดอำเภออื่นไหม

3. คำพูดปฏิเสธ
คำ 1 พยางค์

วรรณยุกต์ที่ 1/ป1.1

219. เอา 1	เอาไม่เลย
220. เอา 2	เขาเอาไม่แล้วนี่หะ
221. เป็น 1	ทำนาก็ เป็นไม่แล้ว
222. เป็น 2	เป็นไม่เลยทีนี่
223. เป็น 3	รุ่นหลังนี้จะเรียกเป็นไม่
224. เจอ	จะเจอไม่นะ

วรรณยุกต์ที่ 1/ป1.2

225. เป็น	แต่ก็ได้เป็นหัวหน้าอะไรไม่
226. ไป 1	ก็เราได้ไปขายไม่
227. ไป 2	ผมก็ค่อยได้ไปกับเขาไม่

วรรณยุกต์ที่ 2/ป1.1

228. เทียว	แต่สมัยนี้เทียวไม่
229. เก่ง	ผมก็ได้เก่งไม่
230. บอ	แล้วมันก็จะไปบอกกันได้ไม่นี่ว่า..

วรรณยุกต์ที่ 3/ป1.1

231. เทียว	นี่ผมก็ได้ไปเทียวที่ไหนไม่ซิ
232. ได้ 1	แต่ก็ได้เป็นหัวหน้าอะไรไม่
233. ได้	ยังไปได้ไม่
234. ไม่	แล้วรุ่นลูกเขาก็เป็นไม่

วรรณยุกต์ที่ 5/ป3

246. ผม

ผมก็ค่อยได้ไปกับเขาไม่

วรรณยุกต์ที่ 6/ป1.1

247. มี

มีไม่เลย

คำ 2 พยางค์

วรรณยุกต์ที่ 1/ป1.1

248. (สน)ใจ

ก็ได้สนใจอะไรไม่ว่า..

วรรณยุกต์ที่ 1/ป3

249. (กาง)เกง

ต้องมีกางเกงไม่หนี

วรรณยุกต์ที่ 2/ป1.2

250. (รู้)จัก*

เด็กรุ่นหลังรู้จักกันไม่แล้ว

วรรณยุกต์ที่ 3/ป3

251. (หัว)หน้า

แต่ก็ได้เป็นหัวหน้าอะไรไม่

วรรณยุกต์ที่ 4/ป1.2

252. (บัง)คับ

เขามาบังคับไม่ทีนี้หะ

วรรณยุกต์ที่ 5/ป3

253. (ส)มัย 1

แต่สมัยนี้เกี่ยวไม่

254. (ส)มัย 2 สมัยรุ่นนี้ น้ำล้างกระบอกยังมีไม่
 วรรณยุกต์ที่ 6/ป1.2
255. (ตำ)นา ด่านาก็เป็นไม้แล้ว
 คำ 3-4 พยางค์
 วรรณยุกต์ที่ 6/ป3
256. (ทางเข้า)นา มีทางเข้านาไม้
 3.2 พยางค์ที่ลงเสียงหนัก
 วรรณยุกต์ที่ 1/ป1.2
257. อัน(ตราย) แต่ก็อันตรายอะไรไม่นะ
 วรรณยุกต์ที่ 6/ป3
258. ทาง(เข้า)นา มีทางเข้านาไม้
 3.3 พยางค์ที่ไม่ลงเสียงหนัก
 คำ 2 พยางค์
 วรรณยุกต์ที่ 1/ป2
259. กำ(หนด) ยังไม่กำหนด
 วรรณยุกต์ที่ 1/ป1.2
260. ตำ(นา) ด่านาก็เป็นไม้แล้ว

วรรณยุกต์ที่ 4/ป1.2

261. รู้(จัก) เด็กรุนหลังรู้จักกันไม่แล้ว

วรรณยุกต์ที่ 5/ป3

262. หัว(หน้า) แต่ก็ได้เป็นหัวหน้าอะไรไม่

คำ 3-4 พยางค์

วรรณยุกต์ที่ 2/ป1.2

263. (อัน)ต(ราย)* แต่ก็อันตรายอะไรไม่น่า

วรรณยุกต์ที่ 3/ป3

264. (ทาง)เข้า(นา) มีทางเข้านาไม่

คำพูดต่อเนื่องแบบเน้นย้ำ

1. คำพูดบอกเล่า

1.1 พยางค์ที่ลงเสียงหนักพิเศษ

คำ 1 พยางค์

วรรณยุกต์ที่ 1

265. ตาล ไข้ว่า # พ่อกูขึ้นตาล # กูถึงจะไปขึ้นตาล # แล้วได้

น้ำตาลมากินเมื่อไรหะ

266. ตาย

ถ้าไม่ตาย # ก็ต้องเสีย

วรรณยุกต์ที่ 2

267. เก่า

ถ้ามันเก่า # ขึ้นเขาจะเรียกไปหลอมใหม่

281. (วาน)ชิน ไปวานชิน

คำ 3-4 พยางค์

วรรณยุกต์ที่ 2

282. (ปริญา)เอก 1 เขายังทำปริญาเอกแล้ว

283. (ปริญา)เอก 2 ปริญาเอกเลยแหละ

วรรณยุกต์ที่ 3

284. (โรคคิดถึง)บ้าน โรคคิดถึงบ้าน # นีมันแก้อยาก

วรรณยุกต์ที่ 5

285. (ติดผู้)หญิง จะไปติดผู้หญิง

วรรณยุกต์ที่ 6

286. (นายอำ)เภอ แหม # ระดับนายอำเภอ

287. (ผู้เขี้ยว)ชาญ เออ # ผู้เขี้ยวชาญ

288. (พวงมา)ลัย มันมา # มันก็เอาพวงมาลัยมา

1.2 พยางค์ที่ลงเสียงหนัก

วรรณยุกต์ที่ 1

289. (ศาส)ดา(จารย์) ศาสตราจารย์ทั้งนั้นนะชุดนี้

วรรณยุกต์ที่ 2

290. ศา(สดาจารย์) ศาสตราจารย์ทั้งนั้นนะชุดนี้

291. (ผ้า)ห่ม(นวม) แต่มันมีผ้าห่มนวม

316. เป็น 4 แล้วรุ้นลูกเขาก็เป็นไม่เลย

วรรณยุกต์ที่ 3/ป1.1

317. ต้อง 1 ต้องมีกางเกงไม่นี้

318. ต้อง 2 ไอ้ต้นนี่ต้องไปนวดไม่

วรรณยุกต์ที่ 4/ป1.1

319. รู้ 1

แล้วเรารู้ไม่ด้วยนะว่า ..

320. รู้ 2

ไอ้ะรู้ไม่ # รู้ไม่

321. รู้ 3

ไอ้ะรู้ไม่ # รู้ไม่

คำ 3-4 พยางค์

วรรณยุกต์ที่ 6/ป2

322. (โฆษ)ณา ไม่โฆษณานะน้ำเกิน

3.2 พยางค์ที่ลงเสียงหนัก

วรรณยุกต์ที่ 6/ป2

323. โฆษ(ณา) ไม่โฆษณานะน้ำเกิน

3.3 พยางค์ที่ไม่ลงเสียงหนัก

คำ 2 พยางค์

วรรณยุกต์ที่ 1/ป3

324. กาง(เกง) พอเลิกโรงเรียนจึบ # ถอดกางเกงทิ้งปรี๊ด

คำ 3-4 พยางค์

วรรณยุกต์ที่ 2/ป2

325. (โฆ)ษ(ณ)

โฆษณหน้าเกิน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

II. รายการคำเดี่ยว

1. หมวดคำกริยา

1. ไป
2. ตาย
3. กิน
4. เจอ
5. เอา
6. ปลุก 1
7. ปลุก 2
8. ปล่อย
9. ถาก
10. เกี้ยว
11. บอก
12. ออก
13. ได้
14. จ้าง
15. เที้ยว
16. แก้
17. ต้อง
18. ชอบ
19. รู้
20. นวด
21. ซ้อม
22. ค้าง
23. พลาด
24. ชาย
25. หลอม
26. ถาม
27. สอน
28. เฉย

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

29. มา
30. เมมา
31. ทำ
32. วณ
33. มี
34. (ทำ)บุญ
35. (ส)บาย
36. (ตัด)แปลง
37. (เก็บ)เกี่ยว
38. (ลำ)บาก
39. (ทำ)ไร่
40. (ตก)กล้า
41. (แก้)ผ้า
42. (อา)ฆาต
43. (ฉ)ลอง
44. (เก)ษีณ
45. (บวง)สรวง
46. (ส)งวน
47. (หมาย)ความ
48. (ไถ)นา
49. (ปลดเก)ษีณ
50. (ติดผู้)หญิง
51. (โฆษ)ณา
52. จำ(นำ)
53. จำ(นอง)
54. ดำ(นา)
55. บัง(คับ)
56. กำ(หนด)
57. บวง(สรวง)
58. แก้(ผ้า)
59. รู้(จัก)
60. หมาย(ความ)
61. ไถ(นา)

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

62. สน(ใจ)
63. ลำ(บาก)
64. (โหม)ษ(ณา)
65. ป(ฏิ)บัติ
66. (ติด)ผู้(หญิง)

2. หมวดคำคุณศัพท์และคำวิเศษณ์

1. กลม
2. หมื่น
3. เก่า
4. มาก
5. ชาว
6. ยาว
7. (มือ)หนึ่ง
8. (ที่)หนึ่ง
9. (สำ)คัญ 1
10. (สำ)คัญ 2
11. (อัน)ตราย
13. อัน(ตราย)
14. ที่(ไหน)
15. เมื่อ(ไร)
16. สำ(คัญ)
17. (อัน)ต(ตราย)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. หมวดอวัยวะในร่างกายและส่วนประกอบของสิ่งต่างๆ

1. ตีน
2. ยอด
3. เส้า

4. หมวดคำเรียกญาติ

1. พ่อ
2. คน
3. แฟน 1
4. แฟน 2
5. (อา)จารย์
6. (คน)ใหญ่
7. (นาย)ดาบ
8. (ลูก)เกิด
9. (คน)ใต้
10. (แม่)ค้า
11. (คน)น้อย
12. (รุ่น)ลูก
13. (ลูก)สาว
14. (ท)หาร
15. (นาย)พล
16. (นาย)พัน
17. (ศาสดา)จารย์
18. (เกษตร)กร
19. (ข้าราชการ)
20. (คนลูก)อ่อน
21. (สารวัตร)ใหญ่
22. (ผู้บังคับบัญชา)
23. (คนพิ)เรน
24. (ผู้)เชี่ยวชาญ
25. (นายอำเภอ)
26. (ศาส)ดา(จารย์)
27. (เกษตร)กร
28. ศาส(ดาจารย์)
29. ผู้(บังคับบัญชา)
30. (ผู้)เชี่ยวชาญ
31. (ข้าราชการ)

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมือง
 วิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมือง

32. สา(รวัตร์ใหญ่)
33. หมอ(แผนโบราณ)
34. สา(รวัตร์)
35. นาย(อำเภอ) 1
36. นาย(อำเภอ) 2
37. อา(จารย์)
38. แม่(ค้า)
39. รุ่น(ลูก)
40. ลูก(ศิษย์)
41. ลูก(ศิษย์)
42. (หัวหน้า)
43. คน(ใหญ่)
44. คน(ใต้)
45. นาย(พล)
46. คน(ใหญ่)
47. นาย(พัน)
48. นาย(ดาบ)
49. (ผู้บังคับ)บัญชา(ชา)
50. (นาย)อำเภอ 1
51. (นาย)อำเภอ 2
52. (ผู้)บังคับ(บัญชา)
53. (ศา)ส(ดาจารย์)
54. (เกษ)ตร(กร)
55. เก(ษตรกร)
56. ผู้(เชี่ยวชาญ)
57. คน(ลูกอ่อน)
58. หมอ(แผนโบราณ)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5. หมวดคำสรรพนาม

1. ผม
2. เขา

6. หมวดสถานที่

1. บ้าน
2. (บ้าน)เกิด
3. (ท้อง)บ้าน
4. (บ้าน)นอก
5. ถ(นน)
6. (อำเภอ)
7. ทาง(เข้า)นา
8. จัง(หวัด)
9. บ้าน(นอก)
10. บ้าน(เกิด)
11. ท้อง(บ้าน)
12. (ทาง)เข้า(นา)

7. หมวดพืช

1. หญ้า
2. ไม้
3. (ต้น)ใหญ่
4. ต้น(ใหญ่)

8. หมวดสัตว์

1. งู
2. (ตัว)เมีย
3. ตัว(เมีย)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

9. หมวดเครื่องใช้

1. (ส)ตั้งค์
2. (ชอง)ปลอม
3. (เงิน)เดือน
4. (กระ)บอง
5. (ชอง)เก่า
6. (เสื่อ)ผ้า
7. (ชอง)แท้
8. (ฝอย)ขัด)หม้อ
9. (เครื่อง)ทุ่น(แรง)
10. เครื่อง(ทุ่นแรง)
11. ฝอย(ขัดหม้อ)
12. มร(ดก)
13. พวง(มาลัย)
14. เสื่อ(ผ้า)
15. ชอง(แท้)
16. ชอง(ปลอม)
17. ชอง(เก่า)
18. (เครื่อง)ทุ่น(แรง)
19. ผ้า(ห่มนวม)
20. (รถ)ไถ(นา)
21. (พวง)มา(ลัย)

10. หมวดเวลา

1. ปี
2. (หน)เดียว
3. (ส)มัย 1
4. (ส)มัย 2
5. (ฤดู)แล้ง
6. (ฤดู)แล้ง)

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

7. ปี่(กลาย)
8. หน(เดี่ยว)
9. วาน(จีน)

11. หมวดอาหาร

1. ตาล
2. ข้าว
3. น้ำ
4. (กับ)ข้าว
5. (ผัก)แล้ง
6. สำ(รับ)

12. หมวดการศึกษา

1. (ปริญญา)เอก
2. (ปริญญา)โท
3. (ป)ริญญาเอก)
4. (ปริญญา)เอก)
6. (ป)ริญญาโท)
7. ป(ริญญาเอก)
8. ป(ริญญาโท)

13. หมวดเบ็ดเตล็ด

1. (ทาง)บ้าน
2. (วิ)ธี
3. (โรค)คิดถึง)บ้าน
4. (ชล)ประ)ทาน
5. (พระ)ประ)ธาน
6. โรค(คิดถึง)บ้าน)
7. (โรค)คิดถึง)ถึง(บ้าน)

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

8. ชล(ประทาน)
9. ทาง(บ้าน)
10. (ชล)ประทาน)
11. (พระ)ประ(ธาน)

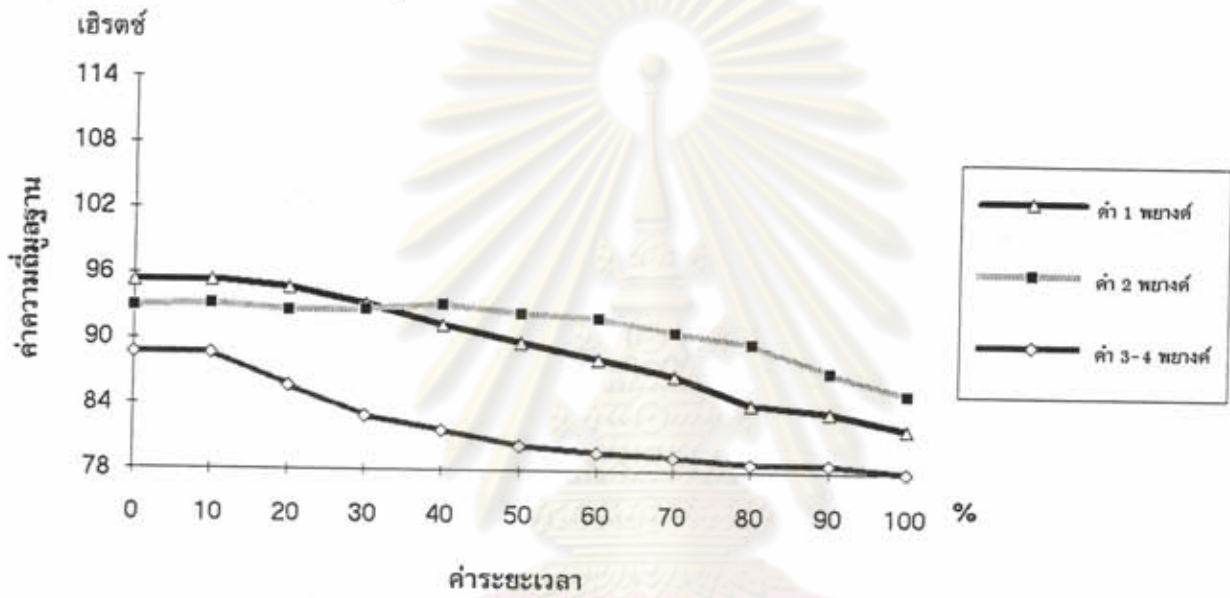

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

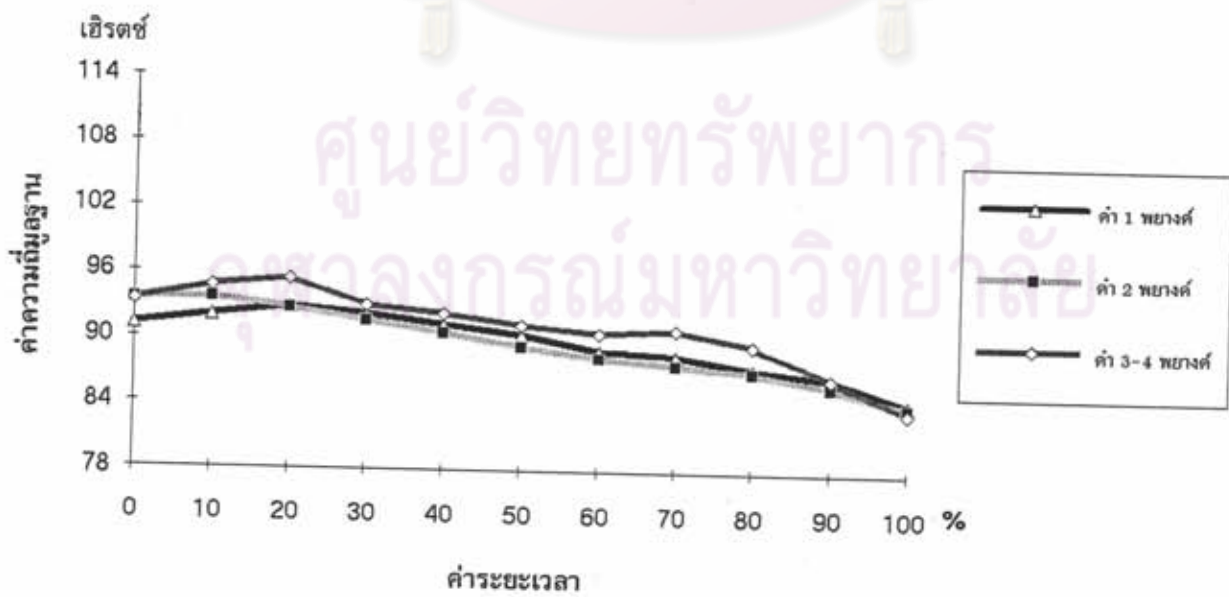
ภาคผนวก ค

รูปเชิงกลในคำเดียว

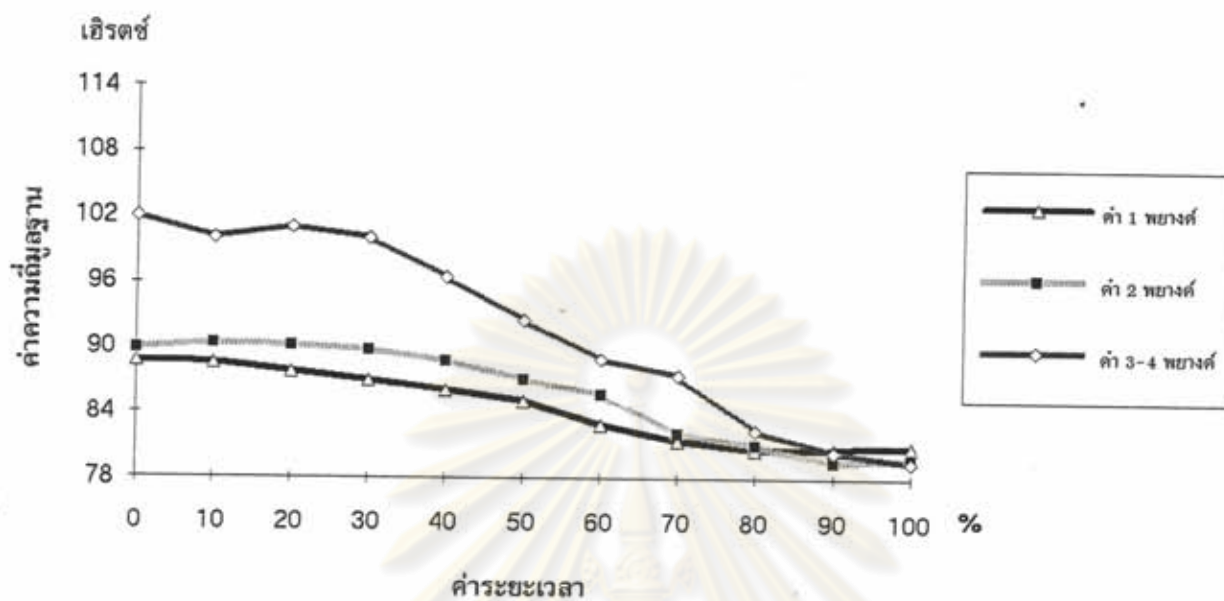
ภาพที่ 1 วรรณยุกต์ที่ 1 จากพยางค์ที่ลงเสียงหนักพิเศษ

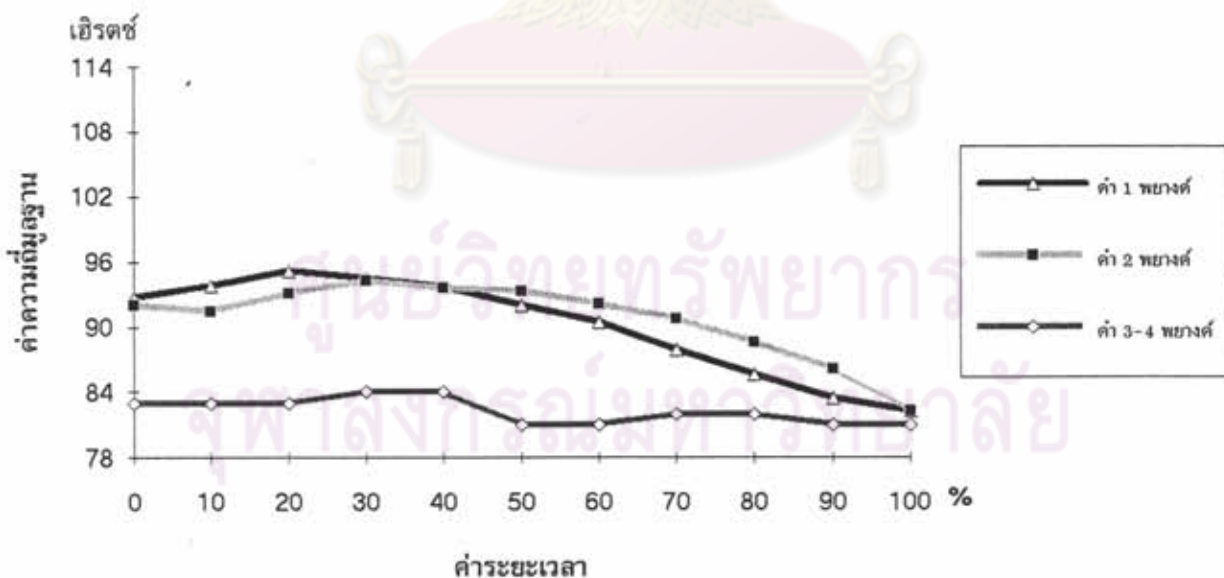
ภาพที่ 2 วรรณยุกต์ที่ 2 จากพยางค์ที่ลงเสียงหนักพิเศษ

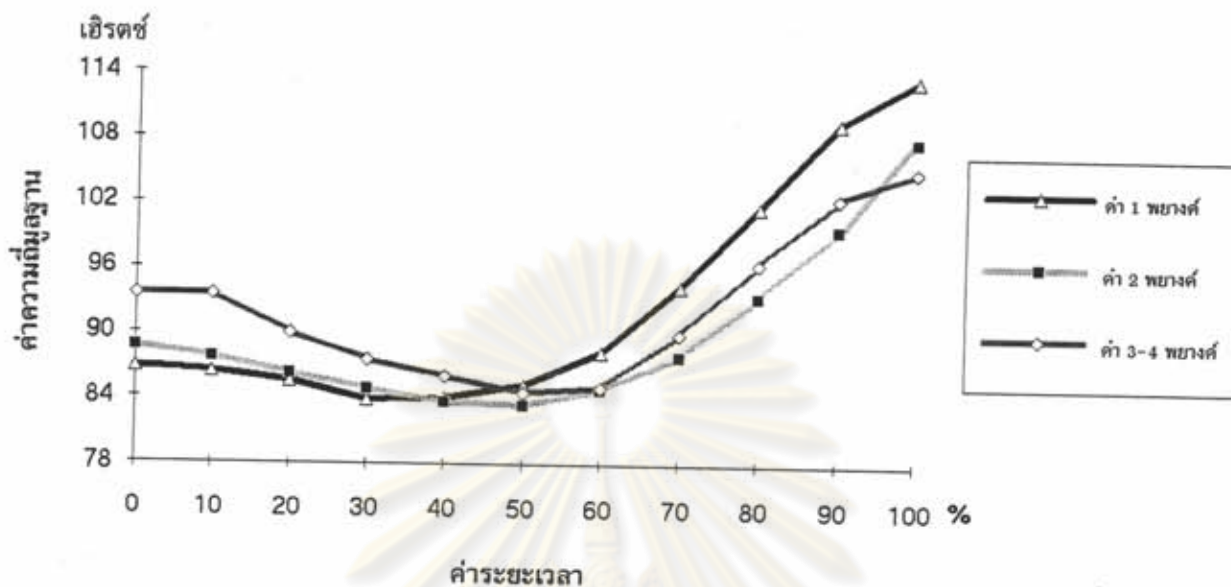
ภาพที่ 3 วรรณยุกต์ที่ 3 จากพยางค์ที่ลงเสียงหนักพิเศษ

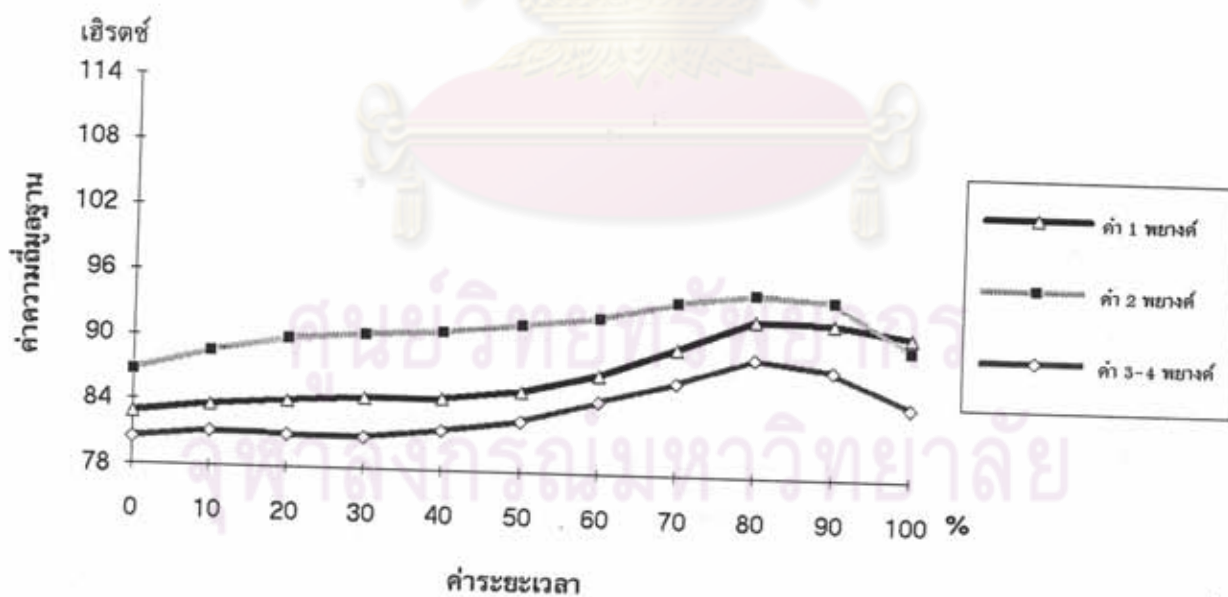
ภาพที่ 4 วรรณยุกต์ที่ 4 จากพยางค์ที่ลงเสียงหนักพิเศษ

ภาพที่ 5 วรรณยุกต์ที่ 5 จากพยางค์ที่ลงเสียงหนักพิเศษ

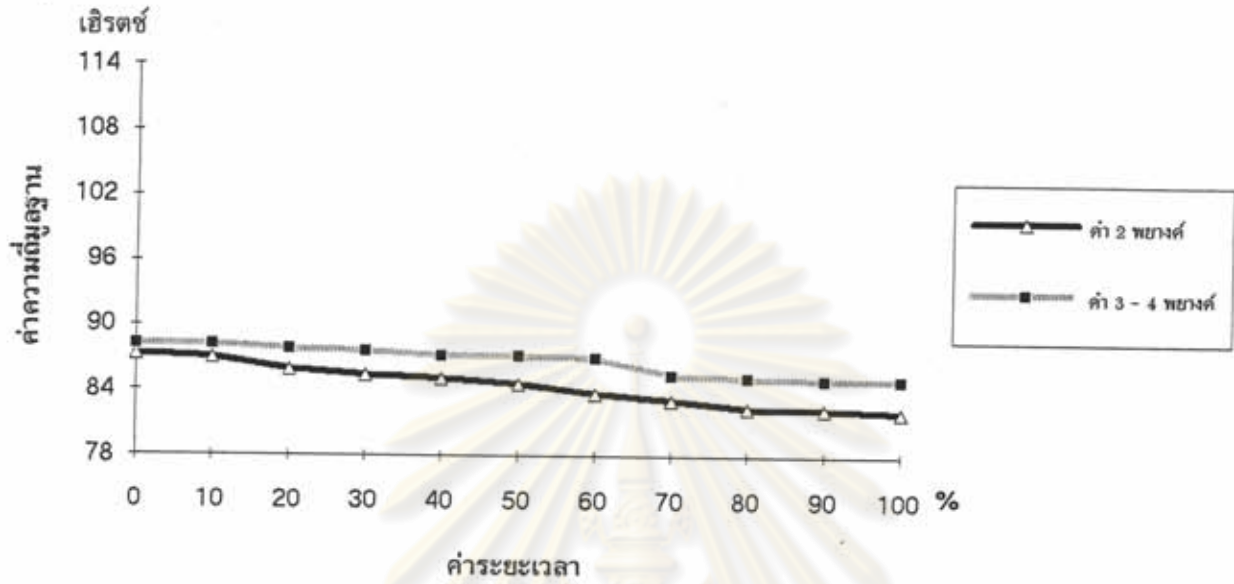

ภาพที่ 6 วรรณยุกต์ที่ 6 จากพยางค์ที่ลงเสียงหนักพิเศษ

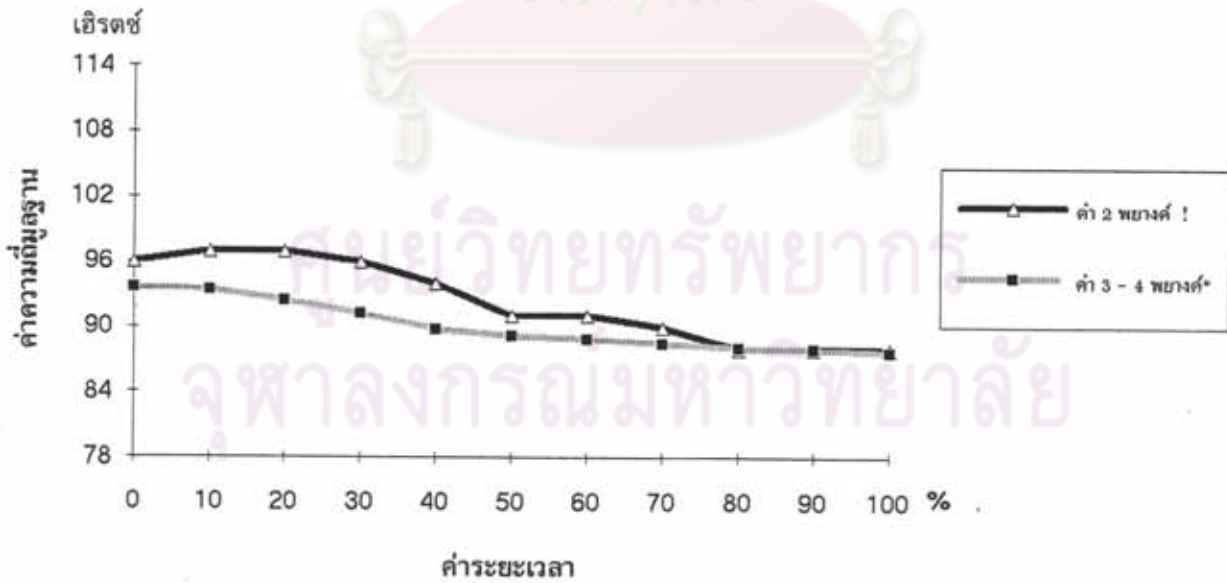

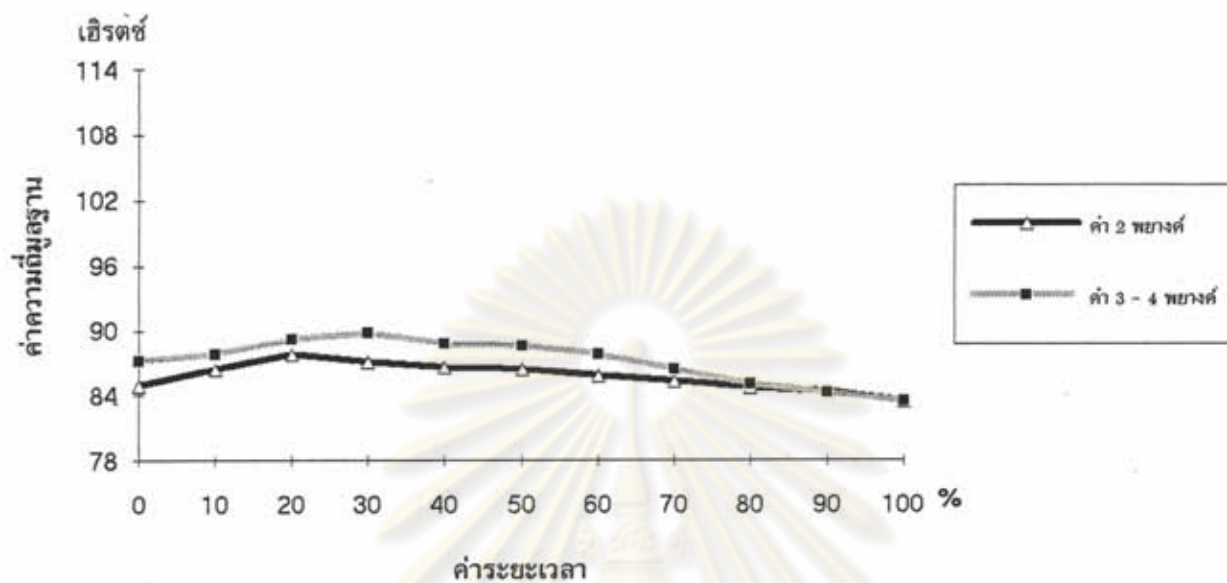
ภาพที่ 7 วรรณยุกต์ที่ 1 จากพยางค์ที่ไม่ลงเสียงหนัก

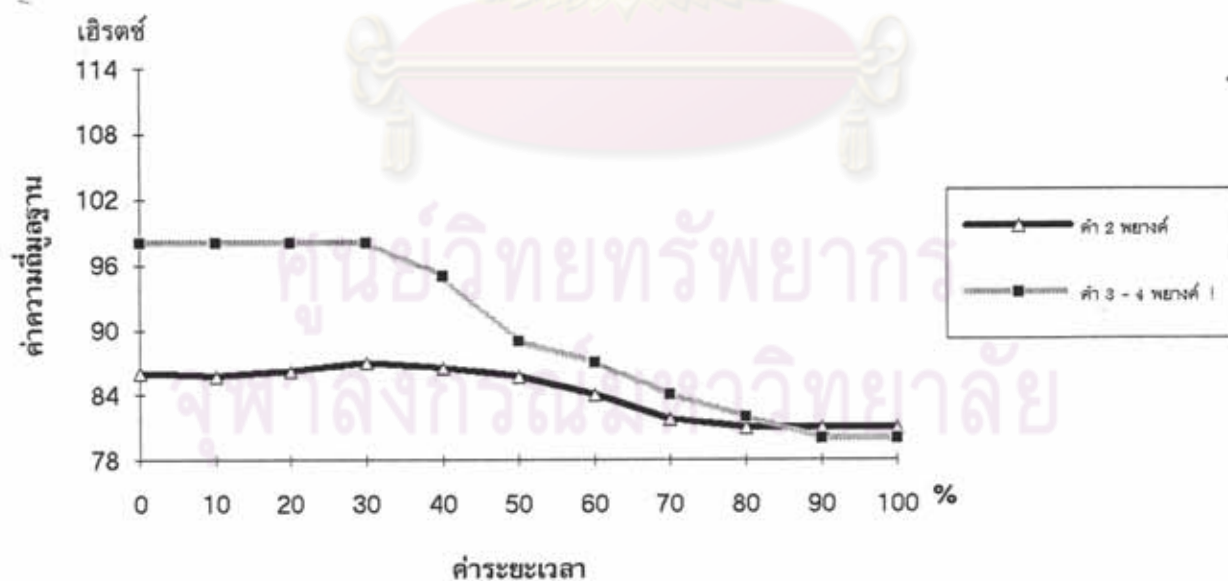
ภาพที่ 8 วรรณยุกต์ที่ 2 จากพยางค์ที่ไม่ลงเสียงหนัก

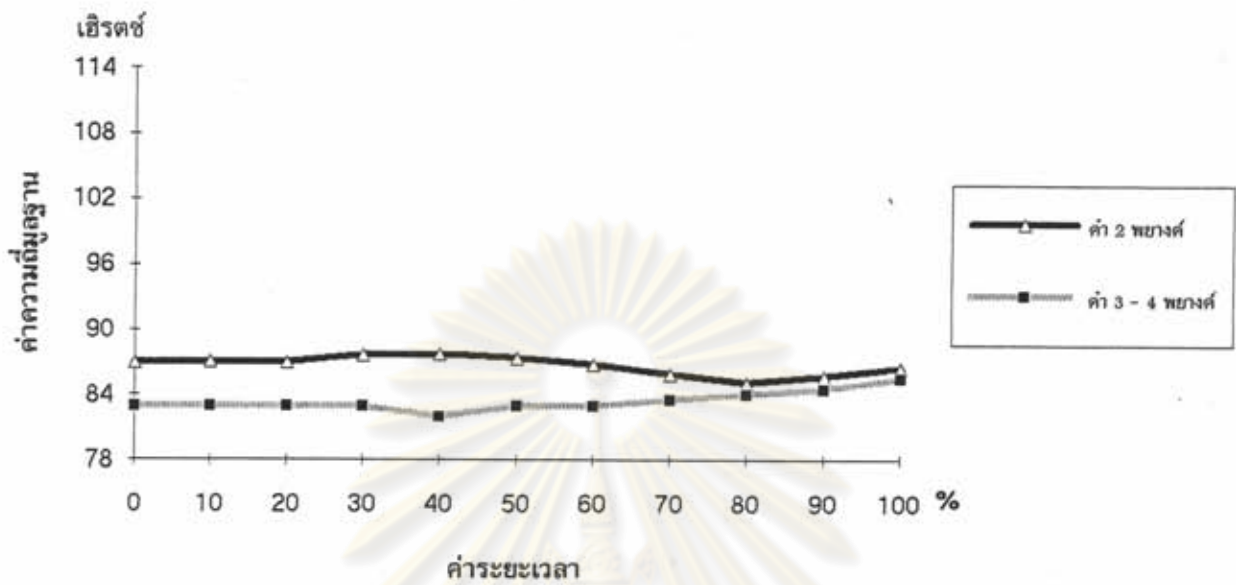
ภาพที่ 9 วรรณยุกต์ที่ 3 จากพยางค์ที่ไม่ลงเสียงหนัก

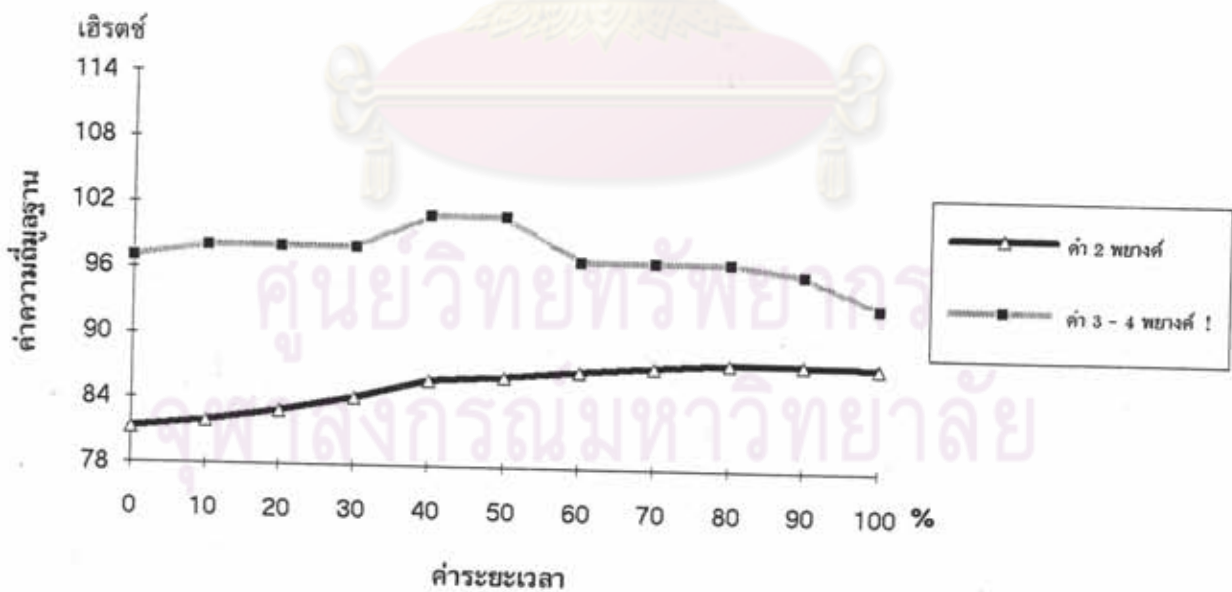
ภาพที่ 10 วรรณยุกต์ที่ 4 จากพยางค์ที่ไม่ลงเสียงหนัก

ภาพที่ 11 วรรณยุกต์ที่ 5 จากพยางค์ที่ไม่ลงเสียงหนัก

ภาพที่ 12 วรรณยุกต์ที่ 6 จากพยางค์ที่ไม่ลงเสียงหนัก

ภาคผนวก ง

คำพูดปฏิเสธในภาษาไทยถิ่นเพชรบุรี

ข้อมูลในคำพูดปฏิเสธที่ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ แบ่งได้เป็น 3 ประเภท แต่ในการเสนอผลของงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอไว้เพียงประเภทเดียว คือ คำพูดปฏิเสธ ประเภท 1.1 เท่านั้น เพราะเป็นประเภทที่เป็นเอกลักษณ์ของภาษาถิ่นนี้ คำพูดปฏิเสธ 3 ประเภทนี้ คือ

ประเภทที่ 1 หมายถึง ข้อมูลที่คำ “ไม่” ขยายได้ ซึ่งอาจเป็นคำกริยา คำวิเศษณ์ คำคุณศัพท์ หรือคำกริยาช่วย และมีตำแหน่งอยู่หน้าคำ “ไม่” ในประโยคปฏิเสธ

ประเภทที่ 2 หมายถึง ข้อมูลที่คำ “ไม่” ขยายได้ และมีตำแหน่งอยู่หลังคำ “ไม่” ในประโยคปฏิเสธ

ประเภทที่ 3 หมายถึง ข้อมูลที่เป็นคำนาม ซึ่งปรากฏในประโยคปฏิเสธที่มีคำ “ไม่” อยู่หลังคำที่มันขยาย

ข้อมูลในแต่ละประเภทจากวจนกรรมปฏิเสธนี้ แบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มปฏิเสธ 1.1 , ปฏิเสธ 2.1 หรือ ปฏิเสธ 3.1 ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีเสียงวรรณยุกต์สูงกว่าในคำพูดบอกเล่า และกลุ่ม ปฏิเสธ 1.2 , ปฏิเสธ 2.2 หรือ ปฏิเสธ 3.2 ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีเสียงวรรณยุกต์อยู่ในระดับเดียวกับในคำพูดบอกเล่า

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในคำพูดปฏิเสธ พอสรุปได้ดังนี้ :-

1. ในประโยคปฏิเสธ ประเภทที่ 1 ซึ่งคำ “ไม่” อยู่หลังคำที่มันขยาย ถ้าประโยคปฏิเสธประเภทนี้มีคำที่ “ไม่” ขยายได้เพียงคำเดียว โดยปกติวรรณยุกต์ของคำนี้จะมีเสียงสูงขึ้นกว่าในคำพูดบอกเล่า เช่น ในประโยค “เอาไม่เลย”, “อ้อ นี่มากไม่หนิ”

2. ถ้าประโยคปฏิเสธ ประเภทที่ 1 มีคำที่คำ “ไม่” ขยายได้อยู่ในประโยคมากกว่า 1 คำ อิทธิพลจากคำพูดปฏิเสธ ที่ทำให้เสียงวรรณยุกต์สูงขึ้น จะปรากฏที่คำใดคำหนึ่งของผู้พูดต้องการให้ความสำคัญ (focus) เช่น ในประโยค “มันจะไปบอกกันได้ไม่หนิว่า...” ใน

ประโยคนี้คำที่ “ไม่” ขยายได้มี 3 คำ คือ คำ “ไป” , “บอก” และ “ได้” แต่ผู้พูดต้องการให้ความสำคัญกับคำ “บอก” วรรณยุกต์ของคำนี้ จึงมีเสียงสูงกว่าในคำพูดบอกเล่า อย่างไรก็ตาม ในประโยค “เราก็ได้ไปชายไม่” (= เราก็ไม่ได้ไปชาย) คำที่ “ไม่” ขยายได้ มีคำ “ได้”, “ไป” และ “ชาย” แต่ทั้ง 3 คำมีระดับของเสียงวรรณยุกต์ในระดับเดียวกับในคำพูดบอกเล่า จึงกล่าวได้ว่า ในประโยคนี้ ไม่มีคำใดที่ได้รับอิทธิพลจากวัจกรรมการปฏิเสธ ที่ทำให้เสียงวรรณยุกต์สูงกว่าปกติ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะประโยคนี้เป็นประโยคที่ซ้ำความเพราะก่อนหน้าประโยคนี้ผู้บอกภาษาพูดว่า มีแม่ค้ามาสั่งซื้อมะนาวถึงที่ไร่ โดยไม่ต้องเอามะนาวออกไปขายเอง ผู้พูดพูดประโยคนี้ โดยไม่มีการให้ความสำคัญที่คำใดๆ เพื่อเสนอความใหม่

3. นอกจากอิทธิพลของคำพูดปฏิเสธ ที่ทำให้เสียงวรรณยุกต์สูงขึ้นจะปรากฏ กับคำที่ “ไม่” ขยายได้ ซึ่งอาจเป็นคำกริยา , คำวิเศษณ์ หรือ คำคุณศัพท์ ในคำ “กัน” ที่แสดงความหมาย “ซึ่งกันและกัน” ซึ่งปกติคำ “ไม่” จะไม่ขยายคำนี้ แต่ในประโยค “เด็กรุ่นหลังรู้จักกันไม่แล้ว” คำ “กัน” กลับเป็นคำที่ได้รับอิทธิพลจากคำพูดปฏิเสธที่ทำให้วรรณยุกต์มีเสียงสูงขึ้น ในประโยคนี้ คำ “ไม่” ขยายคำ “รู้จัก” แต่คำนี้มีเสียงวรรณยุกต์ค่อนข้างต่ำ คำ “กัน” ไม่ได้นำมาเป็นข้อมูลเพราะไม่ใช่คำ content word ซึ่งถ้านำมาเป็นข้อมูล ในคำเดียวจะเก็บข้อมูลยาก

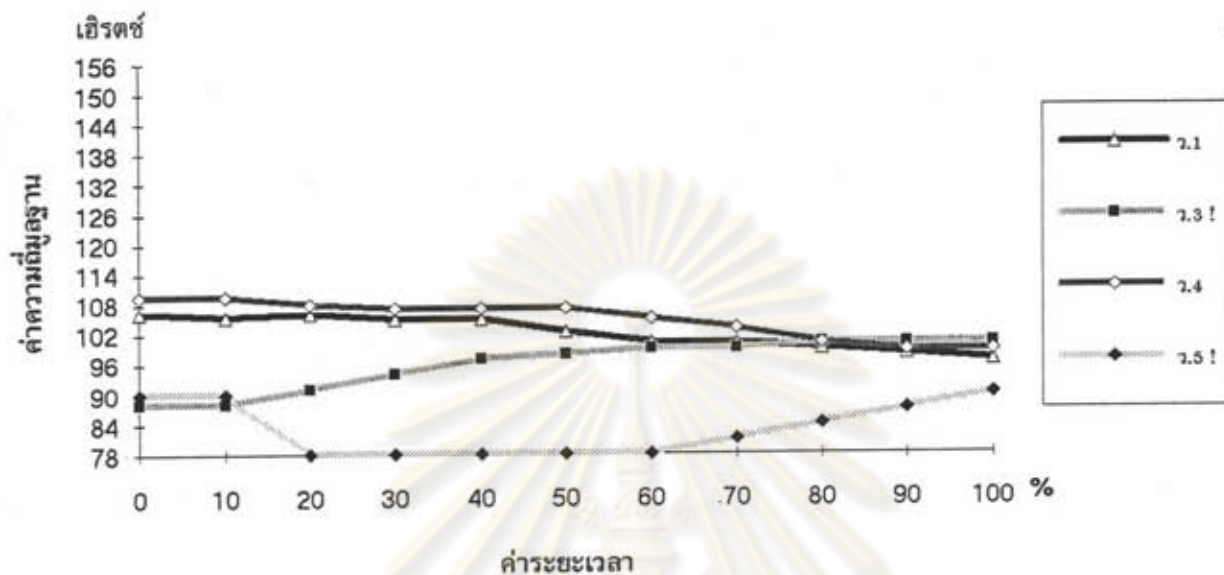
4. พยางค์ที่ได้รับอิทธิพลจากคำพูดปฏิเสธที่ทำให้เสียงสูงขึ้นได้ จะต้องเป็นพยางค์ที่ลงเสียงหนักพิเศษ (ในพยางค์ที่ลงเสียงหนักมีข้อมูลน้อย จึงไม่สามารถสรุปได้ชัดเจน) แต่ในประโยค “เขามาบังคับไม้ที่นี้หะ” เสียงที่สูง คือ “บัง” และที่ไม้สูง คือ “คับ”

5. ในประโยคปฏิเสธประเภทที่ 2 ซึ่งมีโครงสร้างปฏิเสธเหมือนในภาษาไทยมาตรฐานจากการเก็บข้อมูลผู้วิจัยสังเกตเห็นว่า อัตราการใช้ประโยคปฏิเสธประเภทนี้มีน้อยกว่าปฏิเสธประเภทที่ 1 แต่จากข้อมูลที่มี คำกริยาในประโยคปฏิเสธประเภทนี้ อยู่ในระดับค่อนข้างสูงกว่าปกติเช่นกัน ซึ่งเรื่องนี้ต้องการข้อมูลและการศึกษาเพิ่มเติม

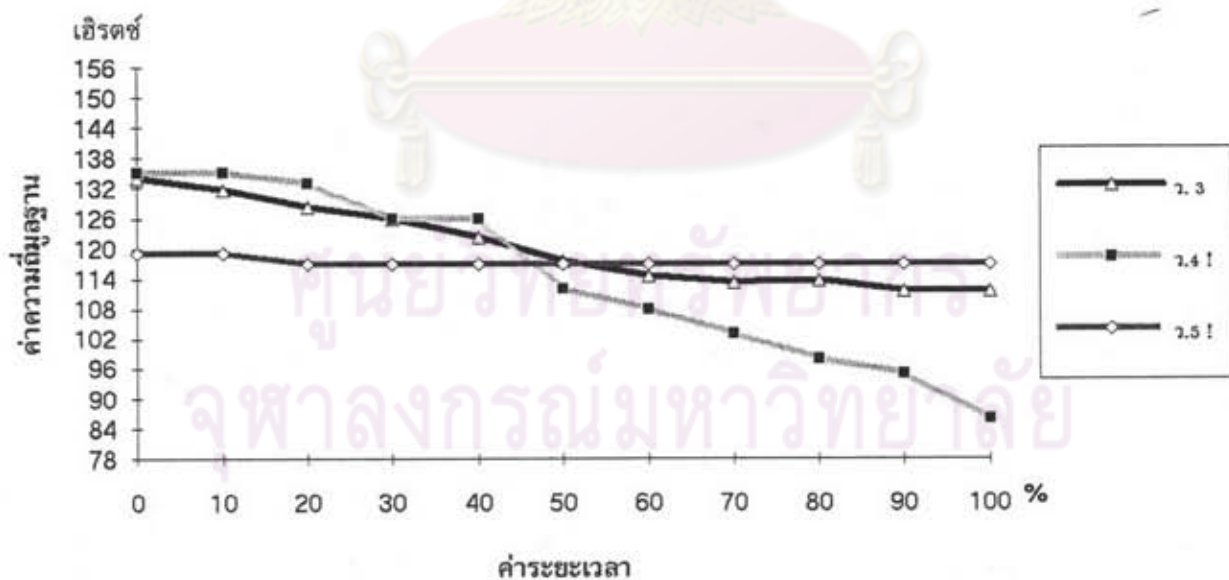
6. คำนามในประโยคปฏิเสธ จากข้อมูลที่มีส่วนใหญ่มีเสียงวรรณยุกต์อยู่ในระดับเดียวกับในคำพูดบอกเล่า ยกเว้นใน คำ “สมัย” จากภาพที่ 306 ซึ่งอยู่ในระดับสูงกว่าปกติ

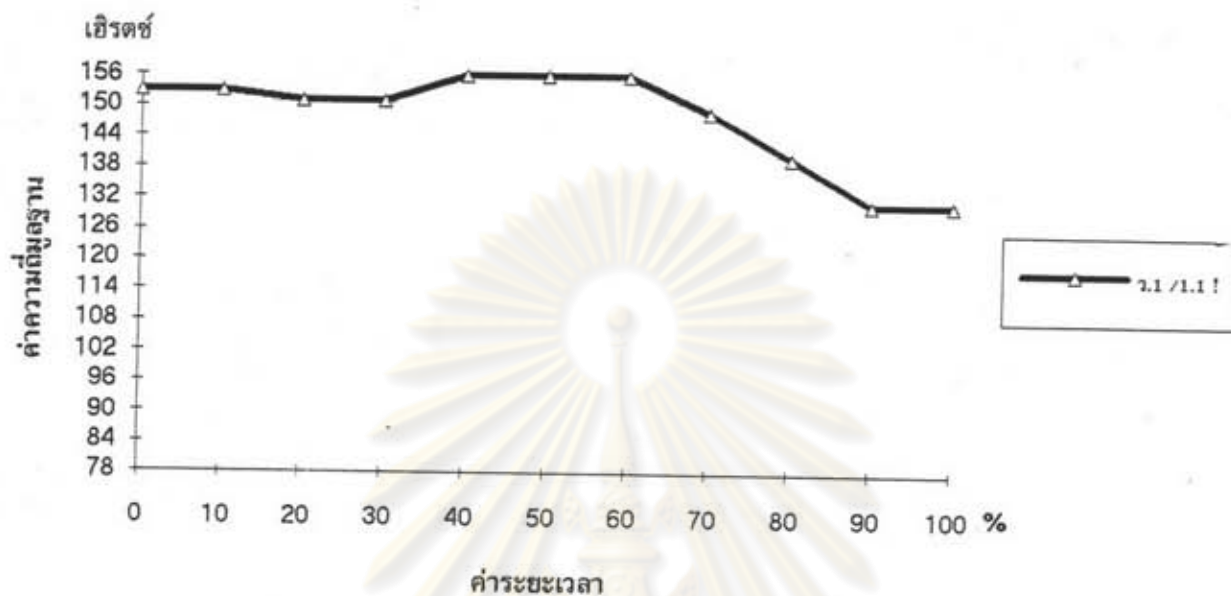
ภาพที่ 13 วรณยุคตีในค่า 1 พยางค์ คำพูดปฏิเสธ ประเภท 1.2

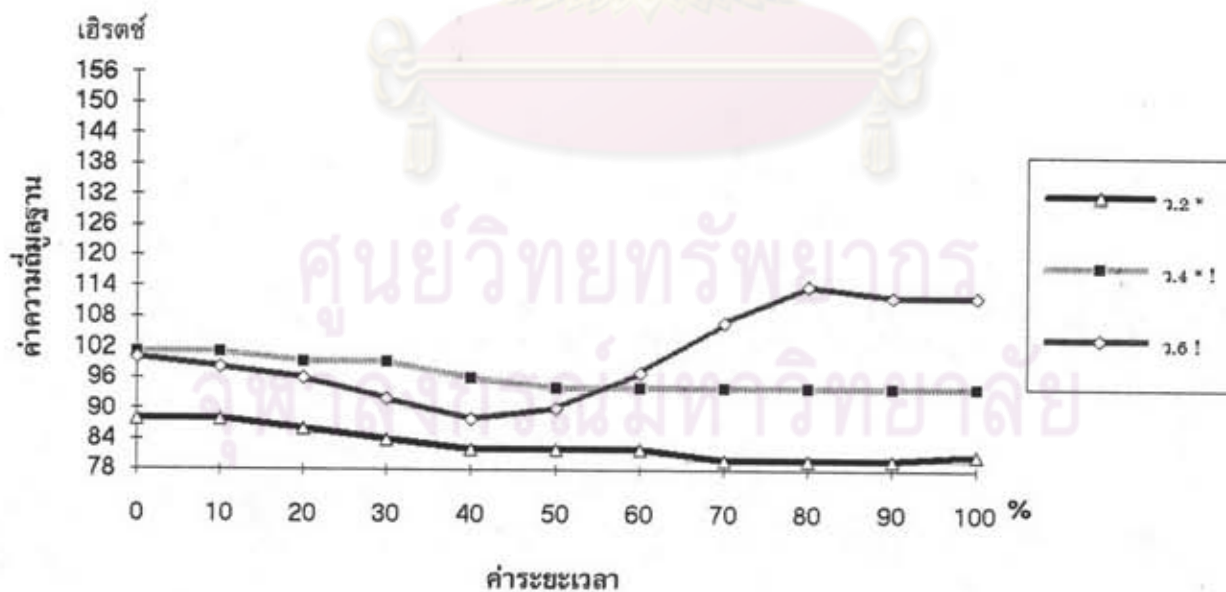
ภาพที่ 14 วรณยุคตีในค่า 1 พยางค์ คำพูดปฏิเสธ ประเภท 2

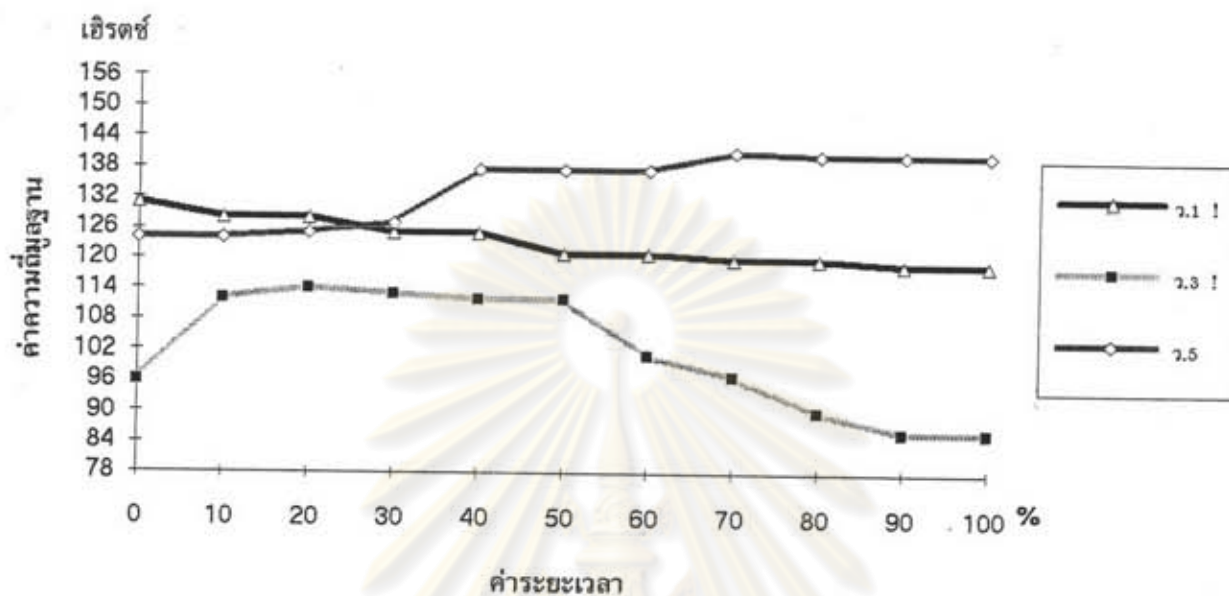
ภาพที่ 15 วรรณยุกต์จากพยางค์ที่ลงเสียงหนักพิเศษ ในคำ 2 พยางค์ คำพูดปฏิเสธ
ประเภท 1.1

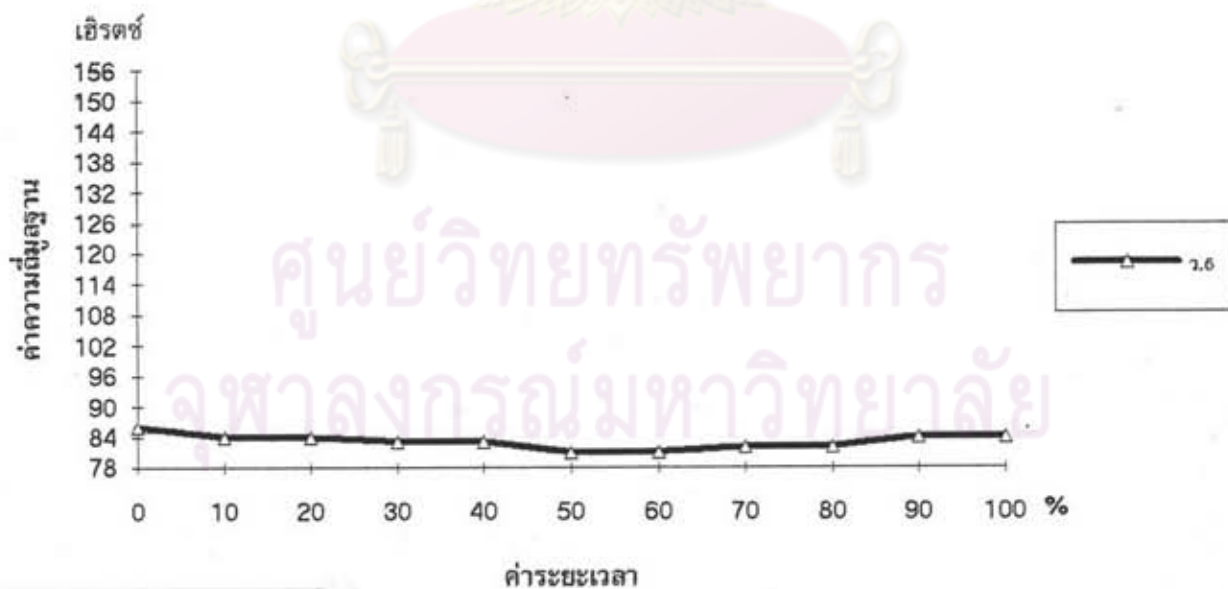
ภาพที่ 16 วรรณยุกต์จากพยางค์ที่ลงเสียงหนักพิเศษ ในคำ 2 พยางค์ คำพูดปฏิเสธ
ประเภท 1.2

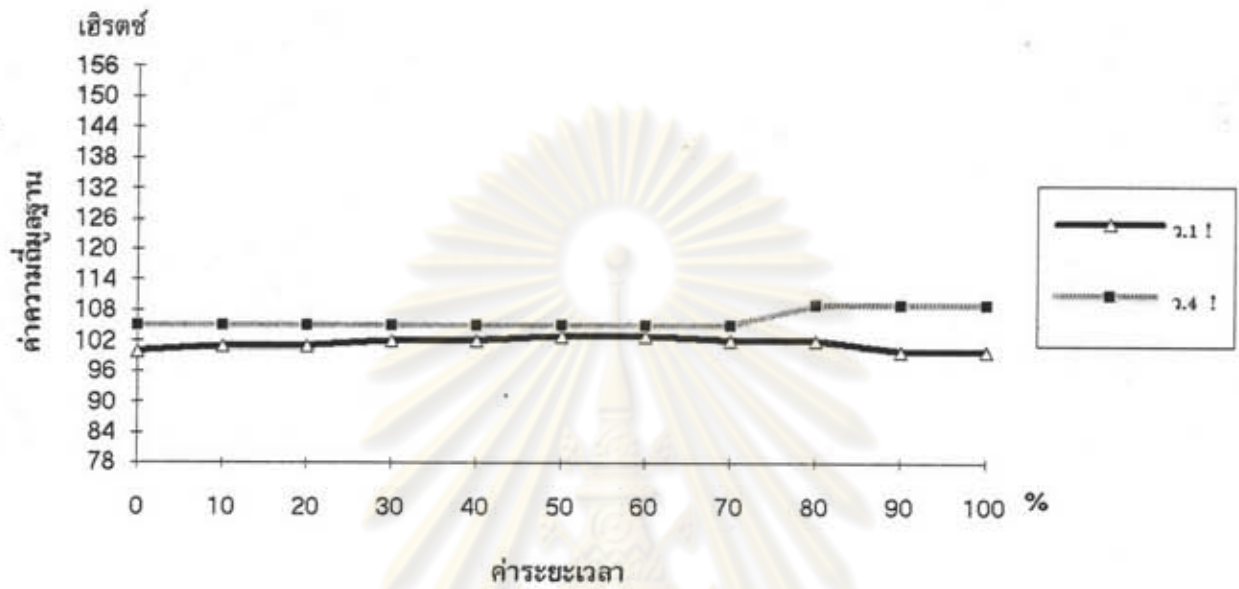
ภาพที่ 17 วรรณยุกต์จากพยางค์ที่ลงเสียงหนักพิเศษ ในคำ 2 พยางค์ คำพูดปฏิเสธ
ประเภท 3

ภาพที่ 18 วรรณยุกต์จากพยางค์ที่ลงเสียงหนักพิเศษ ในคำ 3-4 พยางค์ คำพูดปฏิเสธ
ประเภท 3

ภาพที่ 19 วรรณยุกต์จากพยางค์ที่ไม่ลงเสียงหนัก ในคำ 2 พยางค์ คำพูดปฏิเสธ
ประเภท 1.2

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

นางสาว ดารณี กฤษณะพันธุ์ เกิดวันที่ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2501 ที่อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา สำเร็จการศึกษาปริญญาบัณฑิต ได้รับปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิชาโทจิตวิทยา จากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ในปีการศึกษา 2523 และสำเร็จการศึกษาปริญญาโทได้รับปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาศาสตร์และภาษาเอเชียอาคเนย์ จากสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล ในปีการศึกษา 2528 ปัจจุบันทำงานในตำแหน่งอาจารย์ สังกัดคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ และในปีการศึกษา 2532 ได้เข้าศึกษาต่อในหลักสูตร อักษรศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์ ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย